

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
3. joulukuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1193/2008, annettu 1 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1194/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 16
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1195/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008, erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suurten muutosten hyväksymisestä (Scottish Farmed Salmon (SMM))** 18
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1196/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008, skotlantilaisena viskinä vietyihin viljoihin sovellettavista kertoimista jaksolla 2008/2009** 20
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1197/2008, annettu 1 päivänä joulukuuta 2008, Alankomaiden lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen kieltämisestä EY:n vesillä alueilla II a ja IV** 22
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1198/2008, annettu 1 päivänä joulukuuta 2008, Viron lipun alla purjehtivien alusten grönlanninpallaksen kalastuksen kieltämisestä NAFO 3LMNO -alueella** ... 24
- Komission asetus (EY) N:o 1199/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008, valkosipulin tuontitodistusten myöntämisestä osakaudella 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään toukokuuta 2009 26
- Komission asetus (EY) N:o 1200/2008, annettu 2 päivänä joulukuuta 2008, vilja-alalla 1 päivästä joulukuuta 2008 kannettavien tuontitullien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1186/2008 muuttamisesta 28

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/102/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta 31
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/106/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (uudelleenlaadittu) ⁽¹⁾ 33

II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/899/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 2 päivänä joulukuuta 2008, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä 62

III Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

- ★ Neuvoston yhteinen toiminta 2008/900/YUTP, hyväksytty 2 päivänä joulukuuta 2008, Keski-Aasiaan nimitetyn Euroopan unionin erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta hyväksytyn yhteisen toiminnan 2008/107/YUTP muuttamisesta 65
- ★ Neuvoston päätös 2008/901/YUTP, tehty 2 päivänä joulukuuta 2008, riippumattomasta kansainvälisestä Georgian konfliktin selvitysvaltuuskunnasta 66

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1193/2008,

annettu 1 päivänä joulukuuta 2008,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvotantavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

- (1) Komissio julkaisi 4 päivänä syyskuuta 2007 ilmoituksen ⁽²⁾ Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan sitruunahapon tuontia yhteisöön koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta. Komissio otti 3 päivänä kesäkuuta 2008 käyttöön Kiinasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan väliaikaisen polkumyöntitullin asetuksella (EY) N:o 488/2008 ⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.
- (2) Menettely pantiin vireille sen jälkeen, kun Euroopan kemianteollisuuden neuvosto CEFIC, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli tehnyt Kiinasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan valituksen suurinta osaa eli tässä tapauksessa yli 25:tä prosenttia sitruunahapon kokonais-tuotannosta yhteisössä edustavan tuottajan puolesta.

- (3) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 14 kappaleessa todetaan, polkumyöntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus koski 1 päivän heinäkuuta 2006 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia kehityssuuntauksia varten komissio tarkasteli tietoja, jotka kattoivat 1 päivän tammikuuta 2004 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. MENETTELYN JATKO

- (4) Kiinasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönoton jälkeen useat asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi.
- (5) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Se tutki erityisen tehokkaasti yhteisön etuun liittyviä näkökohtia. Tähän liittyen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tehtiin vielä yksi tarkastuskäynti seuraavan sitruunahapon käyttäjäyrityksen tiloihin EU:ssa:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough, Yhdistynyt kuningaskunta, ja Nowy Dwor, Puola.

Lisäksi tehtiin tarkastuskäyntejä (ks. 11 kappale) seuraavien vientiä harjoittavien tuottajien tiloihin:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, jäljempänä 'Laiwu Taihe', Laiwu City, Shandong Province

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 205, 4.9.2007, s. 14.

⁽³⁾ EUVL L 143, 3.6.2008, s. 13.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd, jäljempänä 'Weifang Ensign', Changle City, Shandong Province.

- (6) Osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyynnittullin käyttöönottoa Kiinasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.
- (7) Osapuolten toimittamia suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja päätelmiä muutettiin tarvittaessa niiden mukaisesti.

C. MENETTELYN VIREILLEPANO, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (8) Yksi vientiä harjoittava tuottaja toi uudelleen esiin väitteen, jonka mukaan valituksen julkisessa versiossa ei ollut mitään alustavaa näyttöä yhteisön tuotannonalan kärsimästä merkittävästä vahingosta, minkä vuoksi asianomaiset osapuolet eivät voineet puolustautua. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan menettelyä ei olisi pitänyt panna vireille, koska valituksessa ei ollut riittävää näyttöä. On huomattava, että valituksen julkisessa versiossa oli kaikki tarvittava näyttö ja luottamuksellisesti toimitetuista tiedoista tehtiin ei-luottamuksellinen tiivistelmä, jotta asianomaiset osapuolet voivat käyttää puolustautumisoikeuttaan koko menettelyn ajan. Väite olisi näin ollen hylättävä.
- (9) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 kappaleessa määritelty tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote eivät ole samoja tuotteita, kuten saman asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa todetaan, koska niillä ei ole samoja fysikaalisia ja kemiallisia ominaisuuksia eikä niitä käytetä samaan tarkoitukseen. Kyseisten osapuolten mukaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa ei käsitellä tutkimuksessa esiin tuottajia väitteitä, ja se on ristiriidassa oikaisujen kanssa, joita komissio teki laskiessaan hintojen alittavuutta, joka liittyi paakkuuntuneen sitruunahapon tietyn määrän hajottamiseen EU:hun saapumisen jälkeen. Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaista tuotetta käytetään samoissa sovelluksissa eli pääasiassa puhdistustuotteissa (astianpesukoneissa käytettävät tuotteet, pesuaineet, vedenpehmentimet) ja lisäaineena elintarvikkeissa ja juomissa mutta myös henkilökohtaisissa hy-

gieniatuotteissa ja kosmetiikassa. Väitteestä, jonka mukaan tietyt käyttäjät eivät käytä tarkasteltavana olevaa tuotetta pesuaineissa, elintarvikkeissa ja juomissa sen haju ja/tai värin vuoksi, ei esitetty todennettua näyttöä. Tutkimuksen mukaan vain yhdellä erityisalalla eli lääketuotteiden alalla käytettiin ainoastaan eurooppalaista sitruunahappoa vaaditun erityisen vaatimustenmukaisuustestin kustannusten vuoksi. Koska lääketuotteiden ala edustaa vain pientä osuutta käyttäjien kaikista liiketoimista, vaatimustenmukaisuustestin tekemistä ei pidetty taloudellisesti perusteltuna liiketoimintapäätöksenä. Oikaisu, joka tehtiin alittavuutta koskevissa laskelmissa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin jälkeistä paakkujen hajottamista varten (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappale), ei ole ristiriidassa sen kanssa, että molemmat tuotteet ovat samanlaiset, koska riittää, että tarkasteltavana olevalla ja samankaltaisella tuotteella on samat kemialliset, fysikaaliset ja tekniset perusominaisuudet sekä samat peruskäyttötarkoitukset, mikä onkin tilanne. On vielä huomattava, että sitruunahappopaakkujen hajottamista ei tehdä siksi, että kyseessä olisivat kiinalaisen tuotteen erityisominaisuudet, vaan siksi, että kaikki sitruunahappo alkuperästä riippumatta paakkuuntuu helposti kemiallisen koostumuksensa vuoksi, kun se joutuu alttiiksi kosteudelle ja lämpötilavaihteluille. Koska vain tarkasteltavana oleva tuote on luonnollisestikin alttiina pitkiä aikoja kosteudelle ja lämpötilavaihteluille EU:hun kuljetuksen aikana, ongelma esiintyy pääasiassa – muttei yksinomaisesti – tarkasteltavana olevassa tuotteessa. Tämän vuoksi oikaisussa otetaan vain yksinkertaisesti huomioon se, että paakkujen hajottamisesta aiheutuu lisäkustannuksia pääasiassa tarkasteltavana olevan tuotteen kohdalla, koska paakkuuntuneet happomäärät joko hajotetaan (rikkomalla ja siivilöimällä tai nesteyttämällä paakkuuntunut tuote) ennen eteenpäin myymistä tai ne myydään alennuksella. Tästä syystä väite olisi hylättävä.

- (10) Edellä esitetty huomioon ottaen päätellään lopullisesti, että tarkasteltavana oleva tuote ja vertailumaassa Kanadassa tuotettu ja myyty sitruunahappo sekä yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä tuote ovat samankaltaisia perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 15–17 kappaleen mukaisesti.

D. POLKUMYynti

1. Yleistä

- (11) Tutkimuksen alustavassa vaiheessa tutkittiin kaikkien tiedossa olleiden vientiä harjoittavien tuottajien markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua koskevat pyynnöt. Otokseen oli valittu vain tietty määrä vientiä harjoittavia tuottajia, ja yhdelle yritykselle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu. Väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta esittämissään huomautuksissa monet osapuolet väittivät, että tähän lähestymistapaan liittyi joitakin puutteita. Tämän vuoksi asiaa tarkasteltiin uudelleen, ja koska tapauksen

olosuhteiden – esimerkiksi käytettävissä olevien resursien – vuoksi oli mahdollista tutkia useampia yrityksiä, lopulta päätettiin, että otantaa ei sovelleta. Kaikille yhteistyössä toimiville yrityksille myönnettiin vähintään yksilöllinen kohtelu alustavassa vaiheessa, joten niille kullekin olisi vahvistettava yksilöllinen tulli. Tämän vuoksi kolmelta yritykseltä, joita ei valittu otokseen tai joita ei tutkittu yksilöllisesti alustavassa vaiheessa, pyydettiin vastauksia kyselylomakkeeseen. Näistä yrityksistä vain kaksi kuitenkin vastasi kyselyyn. Kolmas yritys ei toimittanut vastausta ja sitä koskeva tutkimus päätettiin.

2. Markkinatalouskohtelu

- (12) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa tarkoitettu yritys väitti edelleen, että kyseisessä kappaleessa mainittu tuki ei ollut tarkoitettu tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja että maksamattomien vuokrien perusteena olivat yrityseriön sisäiset järjestelyt, joilla kuitattiin voittoja vuokrilla. Koska asiasta ei kuitenkaan esitetty mitään uusia seikkoja ja kun otetaan huomioon mainittujen vuokraa koskevien käytäntöjen vääristävät vaikutukset kirjanpitoon, yritystä koskevia päätelmiä ei muuteta, ja ne näin ollen vahvistetaan.
- (13) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa tarkoitettu yritysryhmä väitti, että se oli saanut lainoja pankin tekemän tarkan rahoitusanalyysin ja sille myönnetyn hyvän luottokelpoisuusluokituksen jälkeen. Kuitenkaan se, että pankki tekee virallisen analyysin ja myöntää hyvän luottokelpoisuusluokituksen, ei poista sitä tosiseikkaa, että kyseinen yritys antoi takuita muille yrityksille huolimatta siitä, että se oli kiinnittänyt suurimman osan pitkäaikaisista varoistaan, eikä sitä tosiseikkaa, että pankki, joka myönsi yritykselle lainat, toimi valtion vaikutusvallan alaisuudessa. Näin ollen yritystä koskevia päätelmiä ei muuteta, ja ne vahvistetaan.
- (14) Yksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa tarkoitetuista yrityksistä väitti, että sitä oli rangaistu siitä, että sen suurin osakkeenomistaja oli hankkinut maankäyttöoikeuksia edullisesti ja sen jälkeen aivan oikein oli arvottanut ne uudelleen markkinahintojen kehityksen mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan selittänyt valtavaa eroa hankintahinnan ja myöhempien arviointien välillä (1 000–2 000 prosenttia). Koska maankäyttöoikeuksien hankinnasta ja sen jälkeisestä uudelleenarvottamisesta ei toimitettu uusia tietoja ja kun otetaan huomioon etuudet, jotka yritys sai hankkiessaan omaisuutta merkittävästi markkina-arvoa alhaisemmin hinnoin, yritystä koskevia päätelmiä ei muuteta, ja ne vahvistetaan.

- (15) Koska muita huomautuksia markkinatalouskohtelusta ei tehty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25–30 kappaleissa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. Yksilöllinen kohtelu

- (16) Viisi yritystä tai yritysryhmää, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, täytti kaikki perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset, ja niille myönnettiin yksilöllinen kohtelu. Yksi yritys, jolle oli myönnetty väliaikaisesti yksilöllinen kohtelu, ei jatkanut yhteistyön tekemistä, eikä sille näin ollen myönnetty lopulta yksilöllistä kohtelua (ks. 11 ja 34 kappale).

4. Normaaliarvo

- (17) Kuten 11 kappaleessa todettiin, väliaikaista tullia koskevaan asetukseen saatujen huomautusten jälkeen päätettiin, että otantaa ei sovelleta, ja kolmelta yritykseltä, joita ei valittu otokseen tai joita ei tutkittu yksilöllisesti alustavassa vaiheessa, pyydettiin vastauksia kyselylomakkeeseen. Normaaliarvo vahvistettiin yhdelle näistä yrityksistä (Laiwu Taihe), jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu ja joka toimitti kyselyvastauksen.

4.1 Yritykset tai yritysryhmät, joille voitiin myöntää markkinatalouskohtelu

- (18) Koska ainoa yritys, jolle voitiin myöntää markkinatalouskohtelu ja jota tutkittiin yksilöllisesti tutkimuksen alustavassa vaiheessa, ei toimittanut huomautuksia normaaliarvosta, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35–39 kappaleissa esitetyt havainnot vahvistetaan lopullisesti.
- (19) Ainoan muun yrityksen osalta, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu (Laiwu Taihe) ja jota tutkittiin tarkemmin 11 kappaleessa esitetyistä syistä, varmennettiin ensin, oliko yrityksen samankaltaisen tuotteen kokonaisyhteisyyden kotimarkkinoilla edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynni oli hieman alle 5 prosenttia samankaltaisen tuotteen viennistä yhteisöön. Näinkin alhainen prosenttiosuus on kuitenkin riittävän suuruinen asianmukaisen vertailun tekemistä varten, ja samankaltaisen tuotteen kotimarkkinahintoja pidetään edustavina, kun otetaan huomioon kyseisen yrityksen kokonaisyhteisyyden kotimarkkinoilla. Sen vuoksi niitä käytettiin normaaliarvon määrittämiseen.

- (20) Laiwu Taihen yhteisöön vientiä varten myymän kunkin tuotelajin osalta määritettiin, myytiinkö kotimarkkinoilla siihen suoraan verrattavissa olevaa tuotelajia. Tuotelajeja pidettiin suoraan toisiinsa verrattavina, jos kyseessä oli sama tuotelaji (kemiallisen koostumuksen perusteella määritettynä) ja raesuuruus ja pakkaus olivat toisiinsa verrattavissa. Ainoastaan yhden yhteisöön vientiä varten myydyn tuotelajin osalta vahvistettiin, että suoraan siihen verrattavissa olevaa tuotelajia myytiin kotimarkkinoilla.
- (21) Tämän jälkeen selvitettiin, voitiinko tämän tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä tuotelajia myytiin kotimarkkinoilla kannattavasti riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjaksolla, joten se tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (22) Koska tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli enintään 80 prosenttia sen kokonaisyntimäärästä, normaaliarvon perustana käytettiin todellista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin hintojen painotettu keskiarvo.
- (23) Koska Laiwu Taihen kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää muiden tuotelajien normaaliarvon määrittämiseen, normaaliarvo määritettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (24) Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaista laskennallista normaaliarvoa määritettäessä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa varten lisätyt määrät perustuvat perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan ensimmäisen johdantokappaleen mukaisesti tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu Laiwu Taihen samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä.

4.2 Yritykset tai yritysryhmät, joille ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua

- (25) Väliaikaista tullia koskevaan asetukseen toimittamissaan huomautuksissa jotkin osapuolet väittivät, että Kanada ei ole asianmukainen vertailumaa, koska Yhdysvallat on hiljattain käynnistänyt polkumyynnin vastaisen menettelyn mm. Kanadasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia kohtaan. Sen vuoksi vaihtoehtoiseksi vertailumaaksi ehdotettiin jälleen Thaimaata. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että vaikka Kanadasta peräisin olevaan sitruunahappoon ei sovellettu polkumyynnitoimenpiteitä tutkimusajanjaksolla, tällaisia toimenpiteitä oli voimassa tutkimusajanjaksolla Thaimaasta peräisin olevan sitruunahapon osalta. Jälkimmäiset toimenpiteet otti käyttöön Intia, ja

niihin sisältyi merkittäviä polkumyyntitulleja (374,36 USD/tonni), jotka raukesivat vasta elokuussa 2007 eli kaksi kuukautta tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen. Tämän vuoksi – kun lisäksi otetaan huomioon väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 ja 43 kappaleessa jo esitetyt väitteet ja se, että Kanadasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskeva Yhdysvaltojen tutkimus oli edelleen käynnissä yhteisön tutkimuksen päättyessä – päätellään, että ei ole mitään syytä, miksi Thaimaata olisi pidettävä parempana vertailumaana kuin Kanadaa.

- (26) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan normaaliarvo niille 11 kappaleessa mainituille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua, on määritettävä vertailumaassa käytettävien hintojen tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.

5. Vientihinta

- (27) Niiden kahden yrityksen osalta, joita tutkittiin tarkemmin 11 kappaleessa selitetyistä syistä, vientihinta määritettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45–47 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti.
- (28) Koska mitkään yritykset eivät toimittaneet huomautuksia vientihinnoista, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45–47 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6. Vertailu

- (29) Sekä väliaikaista tullia koskevaan asetukseen että lopullisia päätelmiä koskevaan ilmoitukseen liittyvissä huomautuksissaan yksi yritysryhmä kiisti nimellispalkkion vähentämisen Kiinassa sijaitsevan kauppiaan kautta suoritetusta myynnistä, koska kauppiaa oli osa yritysryhmää. Tutkimuksessa kuitenkin vahvistettiin, että kauppayritys hoiti riippumattoman kauppiaan tehtäviä ja että näiden kahden yrityksen suhde on pääyrityksen ja agentin suhde. Kauppiaa ei käynyt kauppaa ainoastaan siihen etuyhteydessä olevien yritysten tuottamilla tuotteilla vaan myös etuyhteydettömien tuottajien tuotteilla. Lisäksi kyseinen yritys myös myi suoraan etuyhteydettömille asiakkaille. Sen vuoksi väite hylättiin ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtiin vähennyksiä etuyhteydettömien tuojien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen perusteella.

- (30) Väliaikaista tullia koskevaan asetukseen antamissaan huomautuksissa yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että valuutan muuntamisesta aiheutuvia kustannuksia ei pitäisi ottaa huomioon, koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan mukaan viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi. Tämä väite voitiin hyväksyä, ja kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaalia oikaistiin vastaavasti.
- (31) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vientihinnasta vähennettiin vientihinnasta veolittettu palautuskelvoton arvonnäisävero perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti. Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti huomautuksissaan, että vientihintaan ei olisi pitänyt tehdä tällaista oikaisua, koska perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohta liittyy ainoastaan normaaliarvoon. On totta, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti tehty oikaisu koskee ainoastaan normaaliarvon laskemista. Itse asiassa edellä mainittu vientihinnan vähennys olisi tehtävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti. Väitettä tutkittaessa havaittiin, että kyseisen yrityksen oikaisua laskettaessa oli tehty virhe, joka oli toistunut myös muiden yritysten kohdalla. Epätarkkuudet oikaistiin ja näille yrityksille aiemmin laskettuja polkumyyntimarginaaleja korjattiin hieman alaspäin.
- (32) Edeltävässä kappaleessa tarkoitettua väitteen tutkimisen aikana havaittiin, että tarvittavaa oikaisua ei ollut tehty yhdelle yritykselle, jolle oli myönnetty yksilöllinen kohtelu. Tämä korjattiin, minkä seurauksena kyseisen yrityksen polkumyyntimarginaali kohosi hieman.
- (33) Koska vertailusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 48–50 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan lopullisesti edellä 30–32 kappaleessa mainittuja muutoksia lukuun ottamatta.
- (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19 kappale), yritykseen sovelletaan korkeinta polkumyyntimarginaalia, joka on vahvistettu kaikille muille yrityksille.
- (35) Kaikkien yritysten, joita oli jo tutkittu alustavassa vaiheessa, polkumyyntimarginaalit laskettiin uudelleen ja niistä korjattiin 30, 31 ja 32 kappaleessa tarkoitettuja epätarkkuudet. Uudelleenlaskennan ansiosta polkumyyntimarginaaleja korjattiin hieman.
- (36) Koska uusia tosiseikkoja ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53 kappaleessa esitetyt yhteistyössä toimimisen astetta koskevat päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.
- (37) Tämän perusteella lopulliset polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Anhui BBKA Biochemical Co. Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co. Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Kaikki muut yritykset	59,8

E. VAHINKO

1. Yhteisön tuotanto ja yhteisön tuotannonala

- (34) Niiden kahden yrityksen osalta, joita tutkittiin tarkemmin 11 kappaleessa selitetyistä syistä, polkumyyntimarginaali määritettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51 kappaleessa esitetyn menetelmän mukaisesti. Yhden yrityksen, joka ei vastannut kyselylomakkeeseen ja jota ei tutkittu tarkemmin, kuten 11 kappaleessa todettiin, ei katsottu toimivan yhteistyössä, ja sitä koskevat päätelmät perustuvat perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä oleviin tietoihin. Kun otetaan huomioon yhteistyössä toimimisen korkea aste
- (38) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että SA Citrique Belge NV lakkautti tuotantonsa tutkimusajanjakson jälkeen ja kävi ainoastaan kauppaa tarkasteltavana olevalla tuotteella, joka tuotiin siihen etuyhteydessä olevasta yrityksestä Kiinassa (DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd); näin ollen ne katsoivat, että SA Citrique Belge NV:n ei pitäisi olla osa yhteisön tuotannonalaa. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä, ja Citrique Belgen toimittamien tietojen mukaan se jatkaa edelleen tuotantoaan.

(39) Lisäksi yksi asianomainen osapuoli valitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56 kappaleessa esitetään vain osa Citrique Belgen tuonnista siihen etuyhteydessä olevalta kiinalaiselta tuottajalta tutkimusajanjaksolla. Kyseinen osapuoli väitti, että yhteisön tuotannonalan koko tuontiin liittyvät suuntauksat sekä etuyhteydessä olevilta että etuyhteydettömiltä yrityksiltä olisi annettava koko tarkastelujaksolta, koska tuonti muodostaa merkittävän tekijän arvioitaessa yhteisön tuotantoa ja näin ollen tehtäessä päätelmiä vahingon esiintymisestä. Tutkimuksessa onkin käynyt ilmi, että koko tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan tuonti oli merkityksentöntä eli 1–6 prosenttia tuotannosta (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä). Näin ollen väite olisi hylättävä, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55–58 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.

2. Yhteisön kulutus

(40) Koska yhteisön kulutuksesta ei saatu uutta eikä todennettua tietoa, väliaikaista tullia koskevan johdanto-osan 59 ja 60 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.

3. Tuonti asianomaisesta maasta

a) Asianomaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus sekä tuontihinnat

(41) Tuontimääristä, markkinaosuuksista ja tuontihinnoista ei havaittu eikä saatu uusia ja todennettuja tietoja, joten koska asianomaiset osapuolet eivät esittäneet mitään väitteitä tuonnin määrästä tai hinnoista, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61–63 kappaleen päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.

b) Hintojen alittavuus

(42) Tutkimuksen alustavassa vaiheessa etuyhteydettömien tuojien voittomarginaalia (myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset mukaan lukien) oikaistiin hintojen alittavuutta koskevissa laskelmissa, jotta voitiin verrata tarkasteltavana olevaa tuotetta ja yhteisön tuotannonalan tuottamaa sitruunahappoa samassa kaupan portaassa. Lisäksi tehtiin oikaisu erityiskäsittelykustannuksista, jotka aiheutuivat yhteisössä tuojille, kun niiden oli hajotettava tietty määrä paakkuuntunutta sitruunahappoa ennen eteenpäin myymistä. Kaupan portaan tasoa koskevan vähäisen tarkistuksen vuoksi hintojen alittavuuden marginaalin painotettua keskiarvoa, jonka laskettiin olevan 17,42 prosenttia, on tarkistettu hieman alaspäin, 16,54 prosenttiin.

(43) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi yhteisön tuottaja väitti, että kaupan portaan tasoa koskeva

oikaisu olisi tehtävä myös yhteisön tuotannonalan myynnin osalta, eli sen myynti kauppiaiden kautta olisi otettava huomioon. On huomattava, että kaupan portaan tasoa koskeva oikaisu tehtiinkin yhteisön tuotannonalan myyntihintoihin ennen niiden vertaamista tarkasteltavana olevan tuotteen tuontihintoihin.

(44) Sama yhteisön tuottaja pyysi lisäksi, että paakkuuntuneen sitruunahapon hajottamisesta aiheutuneita erityiskäsittelykustannuksia koskevaa oikaisua olisi sovellettava myös samankaltaiseen tuotteeseen. Kyseiselle yhteisön tuottajalle aiheutuneista erityiskustannuksista ei kuitenkaan toimitettu mitään perusteltua lisätietoa, joten pyyntöä ei voitu hyväksyä. Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleen päätelmät.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) Yleistä

(45) Jotkin osapuolet väittivät, että komissio ei ollut analysoinut perusteellisesti kaikkia vahinkoindikaattoreita ja että tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan tilanteen ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin välille ei vahvistettu asianmukaista ja täydellistä yhteyttä. Erityisesti väitettiin, että tiettyjen vahinkoindikaattoreiden positiivista kehitystä ei ollut arvioitu. On huomattava, että vaikka jotkin vahinkoindikaattorit osoittavat positiivista kehitystä, joka tuotiin esiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 79 kappaleessa, kokonaiskuva osoittaa, että yhteisön tuotannonalan tilanne on heikentynyt. Tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käyttöasteen, myyntimäärän ja yksikköhintojen kohtuullinen koheneminen samoin kuin lisääntynyt kustannustehokkuus, joita kuvattiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 kappaleessa, osoittavat, että yhteisön tuottajat pyrkivät tarkastelujaksolla pysymään kilpailukykyisinä ja saamaan etua lisääntyneestä kulutuksesta. Näistä pyrkimyksistä huolimatta yhteisön tuotannonalan markkinaosuus laski kuitenkin 5 prosenttiyksikköä (osuus laski 54 %:sta 49 %:iin), ja tämän osuuden vei suurimmaksi osaksi Kiinasta peräisin oleva polkumyynituonti, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa todetaan. Raskauttavana tekijänä voidaan vielä mainita, että yhteisön tuotannonalan olisi voinut odottaa hankkivan itselleen osan markkinaosuudesta, joka oli niillä kolmella yhteisön sitruunahapon tuottajalla, jotka päättivät toimintansa vuonna 2004. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan saanut hankittua itselleen kolmen lopettaneen tuottajan asiakkaita eikä saanut etua lisääntyneestä kulutuksesta. Markkinaosuuden merkittävä menetys sekä selvästi heikenevät taloudelliset indikaattorit (kannattavuus, investointien tuotto ja kassavirta) osoittavat, että yhteisön tuotannonalan kokonaistilanne heikkeni tarkastelujaksolla ja vaikutti olevan heikoimmillaan tutkimusajanjaksolla. Lisäksi varastojen pienenemistä ei voida pitää positiivisenä kehityksenä yhteisön tuotannonalan tilanteessa tässä tapauksessa, koska se ei ole merkityksellinen indikaattori ottaen huomioon, että tuotteen luonteen vuoksi sitä ei voida varastoida pitkään.

b) *Investoinnit ja pääoman saanti*

(46) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että investoinnit eivät ole tasaisia tällä alalla vaan seuraavat tiettyjä investointisyklejä. Tavanomaisissakaan markkinaolosuhteissa ei voida odottaa, että merkittäviä investointeja tehtäisiin joka vuosi, ja kun otetaan huomioon, että koko jaksolla kumpikaan jäljellä olevista yhteisön tuottajista ei tehnyt mitään merkittäviä investointeja, sitä voidaan pitää osoituksena siitä, että alhainen kannattavuus (joka muuttui tappioiksi vuodesta 2006) ei mahdollistanut merkittävien investointien tekemistä. Näin ollen katsotaan, että investoinnit ovat erityisen merkityksellinen vahinkoindikaattori tässä tapauksessa.

(47) Myös yhteisön tuottajien kykyä hankkia pääomaa olisi tarkasteltava. Tältä osin tutkimuksessa on käynyt ilmi, että molemmilla yhteisön tuottajilla oli vaikeuksia hankkia pääomaa sitruunahappon alan heikkenevien toimintolosuhteiden vuoksi.

(48) Yksi osapuoli väitti, että valituksen tekijä pystyi hankkimaan pääomaa ainakin muiden tuotteidensa osalta, koska se ilmoitti helmikuussa 2007 rakentavansa uuden glukositehtaan. On huomattava, että tutkimuksessa tarkastellaan vain pääomanhankkimiskykyä tarkasteltavana olevan tuotteen eli sitruunahapon osalta, ja yhteisön tuotannonalan taloudellisella tilanteella vaikutti olevan kielteisiä vaikutuksia tähän.

(49) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72 kappaleessa esitetyt päätelmät yhteisön tuotannonalan investoinneista.

c) *Kannattavuus ja investointien tuotto*

(50) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 kappaleessa esitetyt päätelmät eivät sovi yhteen yhteisön tuottajien kirjanpidon kanssa, koska missään ei näy mainittuja epätavallisia rakennemuutuskustannuksia. On huomattava, että koko tarkastelujakson aikana yhden yhteisön tuottajan epätavalliseen tulokseen vaikuttivat suurelta osin rakennemuutuskustannukset, jotka esitettiin kirjanpidossa joko menoina tai tuloina riippuen siitä, oliko kyseessä varauksen tekeminen vai purkamisen, ja Sveitsissä sijaitsevalle emoyritykselle maksetut rojalit. Sen vuoksi pidettiin asianmukaisempaan käyttää vahinkoanalyysin perustana liikevoittoa kuin nettovoittoa.

(51) Sama osapuoli väitti, että kilpailua rajoittavasta toiminnasta vuonna 2005 molempien yhteisön tuottajien emoyrityksille määrätty sakko olisi voinut vaikuttaa yhteisön tuotannonalan voittojen tilanteeseen. Sakosta johdettavat vaikutukset (sekä varausten tekeminen että purkamisen) on kirjattu epätavallisen tuloksen alle. Kuten kappaleessa 50 todettiin, menettelyssä käytettiin vahinkoindikaattorina liikevoittoa. Sen vuoksi yhteisön tuottajille määrätty sakko ei voinut vaikuttaa vahinkoanalyysissä käytettyyn voittojen tilanteeseen. On vielä huomattava, että yhteisön tuotannonala oli tappiollinen vuodesta 2006 tutkimusajanjakson loppuun. Sen vuoksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyt suuntaukset vahvistetaan lopullisesti.

(52) Useat asianomaiset osapuolet toivat esiin joitakin epäjohtonmukaisuuksia kannattavuutta ja investointien tuottoa koskevissa suuntauksissa. Kannattavuus määritettiin tosiaankin ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen etuyhteydetömille asiakkaille suuntautuvan myynnin liikevoitto prosenttiosuutena kyseisen myynnin liikevaihdosta, mutta investointien tuotto laskettiin nettovoittona prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Jotta kaikki vahinkoindikaattorit laskettaisiin johdonmukaisesti, investointien tuottoa koskevia laskelmia tarkistettiin, ja laskennan perustana käytettiin liikevaihtoa prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Tarkistetut luvut annetaan seuraavassa:

	2004	2005	2006	Tutkimusajanjakso
Kaikkien investointien tuotto (indeksi)	100	148	- 147	- 207

(53) Korjatut luvut noudattelevat kuitenkin samaa suuntausta eivätkä näin ollen muuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74 kappaleessa esitettyjä päätelmiä, jotka siis vahvistetaan lopullisesti.

5. **Vahinkoa koskeva päätelmä**

(54) Koska tuotannosta, myyntimäärästä, markkinaosuuksista, yksikkömyyntihinnoista, varastoista, kassavirrasta, työllisyydestä, tuottavuudesta, palkoista ja polkumyntimarginaalin suuruudesta ei esitetty uusia perusteltuja tietoja tai väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66–71, 73 ja 75–78 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti. Lisäksi investointien tuottoa koskevat oikaistut luvut eivät muuta suuntauksia, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 ja 74 kappaleessa. Sen vuoksi kun

tarkastellaan selvästi heikkenneviä taloudellisia indikaattoreita, kuten kannattavuutta, investointien tuottoa ja kasvavirtaa, yhdessä markkinaosuuden merkittävän menetyksen kanssa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa esitetty päätelmä, jonka mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa, voidaan vahvistaa lopullisesti.

F. SYY-YHTEYS

1. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

- (55) Kuten johdanto-osan 42 kappaleessa todetaan, voidaan lopullisesti päätellä, että tutkimusajanjaksolla Kiinasta tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan keskimääräiset hinnat. Laskelmiin tehdyn pienen oikaisun jälkeen hintojen alittavuuden marginaalin keskiarvoksi saatiin 16,54 prosenttia. Tämä pieni tarkistus alaspäin ei vaikuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83–85 kappaleessa esitettyihin, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta koskeviin päätelmiin, jotka siis voidaan vahvistaa lopullisesti.

2. Muiden tekijöiden vaikutus

a) Itse aiheutettu vahinko

- (56) Jotkin tuojat väittivät, että yhteisön tuotannonalan vahinko oli itse aiheutettu, koska se noudatti hintaa määrän sijasta suosivaa strategiaa eli palveli ainoastaan markkinoiden yläsegmenttiä eikä tuottanut ja myynyt tuotevalikoiman edullisempaan päähän kuuluvia tuotteita. Samojen tuojien mukaan tämän seurauksena yhteisön tuotannonala ei pystynyt saamaan etua tuotevalikoiman edullisempaan päähän kuuluvan sitruunahapon lisääntyneestä kysynnästä ja menetti sen vuoksi markkinaosuuttaan ja heikensi taloudellista tulostaan. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että sekä tarkasteltavana olevaa tuotetta että samankaltaista tuotetta käytetään periaatteessa samoissa sovelluksissa ja ne kilpailevat pääasiassa samalla markkinasegmentillä (ks. 9 kappale); poikkeuksena on yksi markkinasektori, joka edustaa pientä osuutta Euroopan sitruunahappomarkkinoista ja jota tähän mennessä on palvellut yksinomaan yhteisön tuotannonala. Tutkimuksessa vahvistettiin, että yhteisön tuotannonala harjoitti toimintaa myös markkinoiden alemmalla segmentillä. Väite olisi näin ollen hylättävä.

- (57) Jotkin osapuolet katsoivat lisäksi, että investointien puute tarkastelujaksolla ja varsinkin vuosina 2004–2005, jolloin yhteisön tuotannonalan tulokset olivat paremmat, on tekijä, joka vaikutti markkinaosuuden menetykseen

ja näin pahensi sen tilannetta. Tutkimuksen mukaan yhteisön tuotannonala ei toiminut täydellä kapasiteetilla ja sen kapasiteetin käyttöaste oli vakaa koko tarkastelujakson ajan. Sen vuoksi kysynnän lisääntyessä tuotantoa olisi pystytty lisäämään ilman uusia investointeja. Lisäksi kun otetaan huomioon, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli riittämätön eli alle tavoitevoiton koko tarkastelujakson ajan ja muuttui jopa negatiiviseksi, on pidettävä taloudellisesti perusteltuna liiketoimintapäätöksenä olla investoimatta merkittäviä summia samankaltaisen tuotteen tuotantoon. Näin ollen väite ei ole vakuuttava ja se olisi hylättävä.

b) Raaka-aineiden kustannusten ja energiahintojen kohoaminen

- (58) Lähes kaikki asianomaiset osapuolet toistivat väitteensä, jonka mukaan mahdollinen vahinko johtui sokerimarkkinoiden uudistuksesta ja tuotantotuen poistamisesta vuonna 2006 ja/tai energian kohonneista hinnoista.
- (59) Yksi osapuoli väitti, että yhden yhteisön tuottajan vuotta 2007 koskevassa vuosiraportissa todettiin, että Euroopan sokerialan järjestelmän vuoksi raaka-aineiden saanti oli rajoitettua ja tämä nosti kustannuksia. On huomattava, että kyseessä olevan yhteisön tuottajan tärkein raaka-aine ei ole sokeri vaan melassi, johon ei koskaan ole myönnetty tuotantotukea, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa todetaan. Melassin hinnannousu ei kuitenkaan ollut merkittävä vaan vastasi sokerin maailmanmarkkinahintojen kohoamista. Toisen yhteisön tuottajan tilanteesta, jota kuvattiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90–94 kappaleessa, ei toimitettu uusia perusteltuja tietoja tai väitteitä. Näin ollen voidaan vahvistaa lopullisesti 93 kappaleessa esitetyt yleiset päätelmät, joiden mukaan sokerimarkkinoiden uudistuksella ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan kustannustilanteeseen.
- (60) Sama osapuoli väitti vielä, että sokerin hintojen ja biopolttoaineen tuotannon välillä on yhteys, koska tämä tunnustettiin komission tutkimuksessa ”The Causes of the Food Price Crisis”⁽¹⁾. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 98 kappaleessa jo todettiin, komissiolla on ollut käytössään molempien yhteisön tuottajien kustannustiedot, minkä vuoksi se on pystynyt

⁽¹⁾ Euroopan komissio: ”The Causes of the Food Price Crisis: Sugar”, 20.5.2008, http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspect/foodprice/sugar_en.pdf

analysoimaan niiden sitruunahapon tuotantoon liittyvät todelliset raaka-aineiden kustannukset. Sokerin hintojen ja biopoltoaineen tuotannon väliset yhteydet on näin ollen tutkittu ja otettu huomioon, kun on arvioitu EU:n sokerimarkkinoiden uudistuksen ja lisääntyneen biopoltoaineen tuotannon vaikutusta. Tämän perusteella voitiin päätellä, että näillä tekijöillä ei ole ollut merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ja tämä päätelmä vahvistetaan lopullisesti.

(61) On vielä todettava, että melassin, sokerin tai glukoosin taikka energian kustannusten kohoaminen, joka todettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93 ja 96 kappaleessa, ei ole yhteisön tuotannonalan vahingon syynä, koska normaalissa markkinatilanteessa yhteisön tuotannonala olisi voinut siirtää lisääntyneet kustannukset ainakin jossakin määrin asiakkaidensa maksettavaksi. Tutkimuksessa sitä vastoin tuli ilmi lisääntynyt polkumyynnillä tapahtuva tuonti, joka alitti yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi. Hinnat siis laskivat, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 84 kappaleessa todetaan, ja yhteisön tuotannonala pystyi siirtämään omien kustannustensa kohoamisesta vain murto-osan asiakkaidensa maksettavaksi, mikä heikensi sen taloudellista tilannetta ja pienensi markkinaosuutta entisestään.

(62) Lopuksi on vielä mainittava, että tutkimuksen mukaan sitruunahapon tuotantokustannukset ovat nousseet myös Kiinassa. Näitä kohonneita kustannuksia ei kuitenkaan siirretty korkeampiin myyntihintoihin vaan yksikköhinnat päinvastoin laskivat vielä 6 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappale).

(63) Edellä esitetyn perusteella väitteet olisi hylättävä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88–99 kappaleen päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

c) Yhteisön tuotannonalan hintakartelli

(64) Jotkin osapuolet väittivät jälleen, että eurooppalaisten tuottajien markkinaosuuden menetys oli itse aiheutettua ja johtui vuosien 1991–1995 sitruunahappokartellista, johon sekä valituksen esittäjä että toinen eurooppalainen tuottaja osallistuivat ja jonka väitettiin olevan syynä kiinalaisen sitruunahapon tuonnin lisääntymiseen. Väitteen

tueksi ei esitetty näyttöä eikä se näin ollen muuttanut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100 kappaleessa esitettyä päätelmää, jonka mukaan polkumyynituonnin voimakas kasvu tapahtui useita vuosia kartellin päättymisen jälkeen.

(65) Edellä esitetyn perusteella päätellään lopullisesti, että kilpailua rajoittavat käytännöt, joissa yhteisön tuotannonala oli osallisena, eivät aiheuttaneet yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.

d) Valuuttakurssien vaihtelut

(66) Jotkin osapuolet väittivät, että kiinalaisen sitruunahapon hintojen notkahdus tutkimusajanjaksolla johtui pääasiassa Yhdysvaltojen dollarin epäsuotuisasta vaihtokurssista euroon nähden, siitä että sitruunahapon hinnat ilmoitetaan yleensä Yhdysvaltojen dollareina maailmanmarkkinoilla, ja vaikeudesta mukauttaa yleensä vuosittain neuvoteltavat hinnat uuteen valuuttatilanteeseen.

(67) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 104 kappaleessa ei pidetty valuuttakurssien vaihtelua merkittävänä; Yhdysvaltojen dollari heikkeni euroon nähden vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä – alustavien laskelmien tarkistamisen jälkeen – 4,97 prosenttia, ja vaikka tämä heikkeneminen olisi jätetty kokonaan huomiotta, hintojen alittavuus olisi edelleen ollut yli 10 prosenttia.

(68) Sen vuoksi päätellään lopullisesti, että euron arvon nousu suhteessa Yhdysvaltojen dollariin ei ollut sellainen, että se poistaisi syy-yhteyden yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen todetun vahingon ja asianomaisen tuonnin väliltä, ja näin ollen väite hylättiin.

3. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

(69) Koska olennaisesti uusia tietoja tai väitteitä ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82–110 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

(70) Edellä esitetyn perusteella yhteisön tuotannonalan kärsimän aineellisen vahingon ja Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä koskevat väliaikaiset päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.

G. YHTEISÖN ETU

1. Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys

(71) Tietyt yhteisön tuotannonalan tuottajat sekä yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat ja tuojat ovat esittäneet huomautuksia, joiden mukaan on tarpeen ottaa huomioon tiettyjä tutkimusajanjakson jälkeisiä tärkeitä kehityssuuntia. Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia tietoja tutkimusajanjakson jälkeiseltä ajalta ei tavallisesti oteta huomioon. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119 ja 129 kappaleessa todetut seikat huomioon ottaen katsottiin kuitenkin, että poikkeuksellisesti on tarpeen kerätä tietoja kesäkuun 2007 jälkeiseltä kaudelta heinäkuuhun 2008 asti.

(72) Jotkin osapuolet väittivät, että toimenpiteiden käyttöönotto on tarpeetonta, koska yhteisön tuotannonalan kannattavuus saavutti korkean tason tutkimusajanjakson jälkeen huomattavasti kohonneiden hintojen ansiosta. Ne myös väittivät, että markkinoilla oli tapahtunut itsesääntelyä. Tutkimusajanjaksolla oli näyttöä polkumyynnin ja vahingon esiintymisestä, ja vahinko aiheutui merkittävässä määrin hintojen alenemisesta, joka puolestaan johtui polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista. Tuontitilastojen mukaan Kiinan myyntihinnat kohosivat keskimäärin vain 12 prosenttia tutkimusajanjakson jälkeen. Tutkimusajanjaksolla todettuun hintojen alittavuuteen (16,54 prosenttiin) verrattuna nousu ei selvästikään ole riittävä, koska se ei anna yhteisön tuotannonalalle mahdollisuutta korottaa omia myyntihintojaan kestäväälle tasolle ilman riskiä siitä, että se menettäisi asiakkaita, jos polkumyynitoimenpiteet eivät ole voimassa. Yhteisön tuotannonalan havaittiin nostaneen hintojaan kohtuullisesti vuoden 2008 ensimmäisestä neljänneksestä, ja vaikuttaa siltä, että tämä on parantanut sen taloudellista tilannetta. Nämä hinnankorotukset ovat kuitenkin ajallisesti tiiviisti yhteydessä tämän menettelyn vireillepanoon, ja vaikuttaakin siltä, että yhteisön tuotannonalan tilanne on ehkä parantunut Kiinasta peräisin olevaan tuontiin mahdollisesti sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vuoksi. Näin ollen pääteltiin, että markkinoilla ei ole tapahtunut itsesääntelyä tai itsesääntely ei ole ollut riittävää, jotta toimenpiteiden käyttöönotosta tulisi tarpeetonta. Tämä väite olisi näin ollen hylättävä.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

(73) Koska yhteisön tuotannonalan edusta ei esitetty uusia perusteltuja tietoja tai väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 112–115 kappaleessa esitetyt päätelmät yhteisön tuotannonalan edusta voidaan näin ollen vahvistaa lopullisesti.

3. Kilpailu ja tarjonnan turvaaminen

(74) Useimmat osapuolet väittivät edelleen, että toimenpiteiden käyttöönotto vähentäisi huomattavasti kilpailua Eu-

roopan markkinoilla ja johtaisi duopolimarkkinoihin. Kun kuitenkin otetaan huomioon kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien viime vuosina saama vahva markkina-asema, toimenpiteiden käyttöönotto ei ajaisi heitä ulos yhteisön markkinoilta vaan pikemminkin palauttaisi tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta yhteisön tuotannonala ja kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voivat kilpailla tasapuolisin ehdoin. Lisäksi kohtuullinen hintojen nousu yhteisön markkinoilla voisi houkutellessa lisää tuontia muista yhteisön ulkopuolisista maista, joilla on omaa tuotantoa, kuten Israelista ja Etelä-Amerikasta, ja jotka eivät todennäköisesti olleet niin kiinnostuneita vienistä markkinoille, joilla hinnat ovat alhaiset.

(75) Jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei toteuteta, ei toisaalta ole mahdotonta, että yhteisön tuotannonalan olisi lopetettava tuotantotoimintansa tällä toimialalla, mikä johtaisi vastakkaiseen tilanteeseen eli kiinalaisten tuojien hallitsevaan markkina-asemaan.

(76) Useimmat osapuolet väittivät myös, että jos kiinalainen tuonti loppuu toimenpiteiden käyttöönoton vuoksi, toimitusvarmuus vaarantuu, koska yhteisön tuotannonala ei pysty tyydyttämään EU:n markkinoiden kysyntää, vaikka molemmat tuottajat hyödyntäisivät kapasiteettiaan 100-prosenttisesti. Tilannetta vielä pahentaisi se, että sitruunahapon kysynnän odotetaan kasvavan pesuaineista 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 648/2004⁽¹⁾ vaikutuksesta. Asetuksessa komissio sitoutuu tarkastelemaan fosfaattien käyttöä pesuaineissa ja tekemään tulosten perusteella ehdotuksen asianmukaisista toimista. Velvoitteensa mukaisesti komissio laati kertomuksen muttei vielä ehdottanut mitään toimia. Vaikka fosfaatit kiellettäisiinkin kokonaan pesuaineteollisuudessa, ne korvataan kuitenkin pääasiallisesti zeoliiteilla ja vain pienemmässä määrin sitruunahapolla.

(77) Useat seikat kumoavat oletuksen, jonka mukaan tuonti Kiinasta loppuisi.

— Tuontitilastot osoittavat, että kiinalaisen tuonnin määrä lisääntyi 17 prosenttia tutkimusajanjakson jälkeisen 12 kuukauden aikana, kun se väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen pysyi huomattavalla tasolla ja oli riittävä toimintavarmuuden takamiseksi EU:ssa.

(¹) EUVL L 104, 8.4.2004, s. 1.

- Tutkimuksen mukaan joillakin kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla on ylikapasiteettia, mikä osoittaa, että kiinalainen tuonti EU:n markkinoille ei lopu etenäkään, jos Yhdysvallat toteuttaa toimenpiteitä Kiinaa vastaan polkumyynnin vastaisen tutkimuksensa puitteissa.
- (78) Lisäksi yhteisön tuotannonala ilmoitti, että se toteuttaa toimia lisätäkseen tuotantokapasiteettiaan. Valituksen tekijä ilmoitti lisäävänsä tuotantokapasiteettiaan merkittävästi. Heinäkuussa 2008 julkaistun lehdistötiedotteen mukaan lisäkapasiteetin pitäisi olla täydessä käytössä vuoden 2009 puolivälistä ja ensimmäisten lisäysten jo tammi-kuusta 2009. Tämän pitäisi parantaa kysynnän tyydyttämistä EU:ssa. Toinen yhteisön tuottaja ilmoitti elokuussa 2008 sulkevansa tuotantolaitoksensa Kiinassa vuoden 2009 ensimmäiseen neljännekseen mennessä ja keskittävänsä tuotantonsa yhteisöön.
- (79) EU-markkinoiden houkuttelevampi hintataso lisäisi todennäköisesti tuontia kolmansista maista, ja näiden vaihtoehtoisten lähteiden myötä tarjonta vaikuttaisi olevan paremmin turvattu kuin silloin, jos käyttäjät olisivat riippuvaisia ainoastaan kiinalaisesta sitruunahaposta. Tutkimusajanjaksoa seuraavien 12 kuukauden kuluessa esimerkiksi tuonti Israelista on lisääntynyt 30 prosenttia.
- (80) Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ajaisi kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia pois markkinoilta vaan pikemminkin palauttaisi tasapuoliset toimintaedellytykset ja turvaisi tarjonnan muista lähteistä.

4. Etuyhteydettömien tuojien etu

- (81) Jotkin osapuolet väittivät, että otannan vuoksi komissio sai tullien vaikutuksista tietoa vain suurimmilta tuojilta Euroopassa eikä pieniltä ja keskisuurilta tuojilta, joita on kuitenkin enemmistö. Mikään osapuoli ei kuitenkaan vastustanut valittua otosta, ja sen vuoksi otosta pidetään kaikkia tuojia edustavana.
- (82) Sitruunahapon osuus on keskimäärin 1 prosentti tuojien kokonaistuloista, joten polkumyynitullin vaikutusten oletetaan laimenevan, kun otetaan huomioon yritysten kokonaistulos.

- (83) Koska tuojilta ei saatu muita huomautuksia, välikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 116–120 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa lopullisesti.

5. Käyttäjien etu

- (84) Alustavan vaiheen jälkeen komissio tutki tarkemmin toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia käyttäjiin. Tätä varten kaikilta käyttäjiltä ja kansallisilta järjestöiltä pyydettiin lisätietoja, ja yhden yhteisön käyttäjän toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti.
- (85) Saadut tiedot vahvistivat alustavat havainnot, jotka perustuivat käyttäjien epätäydellisiin vastauksiin (ks. välikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121 ja 122 kappale). Niiden mukaan sitruunahapon vaikutus käyttäjien kokonaistuotantokustannuksiin on suhteellisen vähäinen. Sitruunahapon osuus käyttäjien tuotantokustannuksista riippuu tietenkin tuotteesta, mutta yleensä se oli alle 1 prosentista 20 prosenttiin. Edellä mainitut lisätiedot saivat vahvistusta myös alustavista havainnoista, joiden mukaan viitehinnan alittavuuden marginaalin tasoisella tullilla olisi ollut erittäin vähäinen vaikutus yhteistyössä toimivien käyttäjien tuotantokustannuksiin. Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen kaksi suurinta sitruunahapon teollisuuskäyttäjää väitti, että sitruunahapolla on erittäin suuri osuus tietyissä niiden tuotteissa ja että näin ollen tulleilla on niihin merkittävä vaikutus. Ensinnäkin on huomattava, että molemmat käyttäjät tuottavat hyvin monenlaisia tuotteita, joissa sitruunahappo-osuudet vaihtelevat. Toimitettujen tietojen perusteella ei voitu osoittaa, että kyseiset käyttäjät olisivat myyneet pääasiassa tuotteita, joissa sitruunahapon kustannukset olivat suuremmat. Väitteen tueksi ei myöskään toimitettu mitään lisätietoja. Näin ollen väitettä ei voitu hyväksyä.

6. Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (86) Edellä esitetty yhteisön tuojien ja käyttäjien etua koskeva lisäanalyysi ei ole muuttanut asiaa koskevia alustavia päätelmiä. Vaikka joissakin tapauksissa rasite siirtäisikin kokonaisuudessaan tuojille/käyttäjille, kielteiset taloudelliset vaikutukset olisivat joka tapauksessa vähäiset. Tällä perusteella katsotaan, että välikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjä yhteisön etua koskevia päätelmiä ei muuteta. Koska muita huomautuksia ei esitetty, päätelmät vahvistetaan lopullisesti.

H. LOPULLISET TOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

- (87) Useat asianomaiset osapuolet kiistivät väliaikaisesti käytetyn voittomarginaalin tason ja väittivät, että 9 prosentin voitto on liiallinen; ne olivat sitä mieltä, että yhteisön tuotannonala ei tosiasiallisesti ikinä saavuttanut tätä voittotasoa tarkastelujaksolla. On totta, että ainoastaan toinen yhteisön tuottaja saavutti tämän voittotason, kun polkumyyntiä ei esiintynyt eli vuonna 2001. Vahingon korjaavan tason määrittämiseksi käytettyä menetelmää tarkasteltiin näin ollen uudelleen, ja katsottiin asianmukaisemmaksi käyttää voittomarginaalina painotettua keskimääräistä voittomarginaalia, jonka molemmat eurooppalaiset tuottajat saavuttivat vuonna 2001 eli 6 prosenttia.
- (88) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonala voisi kohtuudella odottaa saavansa 6 prosentin voittomarginaalin (ennen veroja) ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, ja tätä voittomarginaalia käytettiin lopullisissa päätelmissä.
- (89) Kiinalaisia tuontihintoja verrattiin tutkimusajanjakson osalta vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan, joka saatiin yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymästä samankaltaisesta tuotteesta. Vahinkoa aiheuttamaton hinta on saatu oikaisemalla yhteisön tuotannonalan myyntihintaa niin, että se vastaa tarkistettua voittomarginaalia. Kun tästä vertailusta aiheutuva ero ilmoitettiin prosentiosuutena koko CIF-arvosta, se oli 8,3–42,7 prosenttia kaikkien yritysten osalta eli vähemmän kuin todettu polkumyynnimarginaali, yhtä yritystä lukuun ottamatta.
- 2. Lopulliset toimenpiteet**
- (90) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja yhteisön edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyynnitulli alhaisimman havaitun polkumyynti- ja vahinkomarginaalin suuruisena alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Muissa kuin yhdessä tapauksessa tulli olisi näin ollen määrättävä todettujen vahinkojen suuruisiksi.

- (91) Edellä esitetyn perusteella lopulliset tullit ovat seuraavat:

Vientiä harjoittava tuottaja	Ehdotettu polkumyynnitulli (%)
Anhui BBKA Biochemical Co. Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	36,8
TTCA Co. Ltd	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Kaikki muut yritykset	42,7

3. Toimenpiteiden muoto

- (92) Kuusi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa tarjosi tutkimuksen aikana perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävää hintasitoumuksia.
- (93) Komissio hyväksyi nämä tarjotut sitoumukset päätöksellä 2008/899/EY⁽¹⁾. Neuvosto katsoo, että tarjotut sitoumukset poistavat polkumyynnin vahingollisen vaikutuksen ja rajoittavat riittäväällä tavalla toimenpiteiden kiertämisen vaaraa.
- (94) Jotta komissio ja tulliviranomaiset voisivat valvoa yritysten antamien sitoumusten noudattamista vieläkin tehokkaammin, vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa pyyntöä asianomaiselle tulliviranomaiselle esitettäessä polkumyynnitullista vapautuksen edellytyksenä on, että i) esitetään sitoumuslasku, joka on kauppalasku, johon sisältyvät ainakin liitteessä mainitut tiedot ja ilmoitus, ii) mainitut yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan ja iii) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta. Jos edellä esitetyt edellytykset eivät täyty, asianmukainen polkumyynnitulli syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden numeron sivu 62.

- (95) Aina kun komissio peruuttaa rikkomuksen seurauksena perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan mukaisesti sitoumuksen hyväksynnän viitaten kyseiseen tuontitapahtumaan ja ilmoittaen, ettei siihen liittyvä sitoumuslasku ole pätevä, tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.
- (96) Tuojiin pitäisi olla tietoisia tavanomaisena kaupallisena riskinä siitä, että tullivelka voi syntyä vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä, kuten johdanto-osan 94 ja 95 kappaleessa kuvataan, vaikka komissio olisikin hyväksynyt sitoumuksen valmistajalta, jolta tuojat ostivat tuotteita suoraan tai välillisesti.
- (97) Tulliviranomaisten olisi perusasetuksen 14 artiklan 7 kohdan mukaisesti ilmoitettava viipymättä komissiolle kaikista tapauksista, joissa havaitaan viitteitä sitoumuksen rikkomisesta.
- (98) Edellä esitetyn vuoksi katsotaan, että komissio voi hyväksyä vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamat sitoumukset, ja asianomaisille yrityksille on ilmoitettu niistä olennaisista seikoista, huomioista ja velvoitteista, joihin sitoumusten hyväksyntä perustuu.
- (99) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan, tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, neuvoston perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettama polkumyöntitulli otetaan ilman muita toimenpiteitä käyttöön mainitun asetuksen 8 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

1. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

- (100) Koska todetut polkumyöntimarginaalit ovat huomattavat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyöntitullien vakuutena olevat määrät käyttöön otettavan lopullisen tullin suuruusena. Koska lopullinen tulli on alhaisempi kuin väliaikainen tulli, lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat alustavat määrät olisi vapautettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja CN-koodeihin 2918 14 00 ja ex 2918 15 00 (Taric-koodi 2918 15 00 10) kuuluvan sitruunahapon ja trinitriumsitraattidihydraatin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraavien yritysten tuottamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Polkumyöntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – No 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhui Province, Kiina	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, Jiangsu Province, Kiina	8,3	A875
RZBC Co. Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandong Province, Kiina	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co., Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandong Province, Kiina	36,8	A877
TTCA Co. Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandong Province, Kiina	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone, Yixing City 214203, Jiangsu Province, Kiina	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandong Province, Kiina	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co., Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandong Province, Kiina	33,8	A882
Kaikki muut yritykset	42,7	A999

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista polkumyöntitullia ei sovelleta 2 artiklan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tuontituotteisiin.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitetut tuontituotteet, joita koskevan kauppalaskun ovat laatineet komission hyväksymän sitoumuksen antaneet, päätöksessä 2008/899/EY ja sen muutossäädöksissä luetellut yritykset, vapautetaan 1 artiklalla käyttöön otetuista polkumyynnitulleista seuraavin ehdoin:

- a) nämä yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan; ja
- b) tuonnin mukana on sitoumuslasku, joka on kauppalasku, joka sisältää ainakin tämän asetuksen liitteessä tarkoitettut tiedot ja siinä määrätyn ilmoituksen; ja
- c) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta.

2. Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä,

- a) kun 1 kohdassa kuvattujen tuontituotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi mainitussa kohdassa mainituista ehdoista ei täyty; tai
- b) kun komissio peruuttaa sitoumukselle myönnetyn hyväksynnän asetuksen (EY) N:o 384/96 8 artiklan 9 kohdan nojalla asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan tiettyihin tuontitahtumiin ja ilmoitetaan, että kyseinen sitoumuslasku ei ole pätevä.

3 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksella (EY) N:o 488/2008 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyynnitullin vakuutena olevat määrät tämän asetuksen 1 artiklalla lopullisesti käyttöön otetun tullin tasoisina. Lopullisen tullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
H. NOVELLI

LIITE

Yrityksen myydessä hintasitoumuksen mukaisesti tavaraa yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsikko "SITOUUKSEN MUKAISTEN TAVAROIDEN KAUPPALASKU".
2. Kauppalaskun antaneen yrityksen nimi.
3. Kauppalaskun numero.
4. Kauppalaskun päivämäärä.
5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitettut tavarat tullataan yhteisön rajalla.
6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
 - sitoumusta varten käytetty tuotekoodi (PCN, product code number),
 - selkokielen kuvaus asianomaisia valvontakoodeja vastaavista tuotteista,
 - yrityksen käyttämä tuotekoodi (company product code, CPC),
 - Taric-koodi,
 - määrä (ilmoitetaan tonneina).
7. Myyntiehdot, joista ilmenee:
 - hinta tonnilta,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
8. Sen yhteisössä tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle viejäyritys on suoraan laatinut sitoumuksen mukaisten tavaroiden mukana seuraavan kauppalaskun
9. Yrityksen työntekijä, joka on antanut kauppalaskun (työntekijän nimi), ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

"Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä kauppalaskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti suoraan Euroopan yhteisöön vietäviksi tapahtuu [YRITYKSEN NIMI] tarjoaman ja Euroopan komission päätöksellä 2008/899/EY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1194/2008,
annettu 2 päivänä joulukuuta 2008,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
0808 20 50	ZZ	81,4
	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1195/2008,**annettu 2 päivänä joulukuuta 2008,****erään suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin kirjatun nimityksen eritelmän suurten muutosten hyväksymisestä (Scottish Farmed Salmon (SMM))**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 510/2006 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja mainitun asetuksen 17 artiklan 2 kohdan nojalla komissio on tutkinut Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän pyynnön, joka koski komission asetuksen (EY) N:o 2400/96 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1437/2004 ⁽³⁾, nojalla rekisteröidyn suojatun maantieteellisen merkinnän ”Scottish Farmed Salmon” eritelmän muutosten hyväksymistä.

- (2) Koska kyseessä eivät ole asetuksen (EY) N:o 510/2006 9 artiklassa tarkoitettujen pienien muutosten, komissio julkaisi muutospynnön mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽⁴⁾. Komissiolle ei ole esitetty vastaväitteitä asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan mukaisesti, joten muutokset on hyväksyttävä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän asetuksen liitteessä olevaa nimitystä koskevat eritelmän muutokset, jotka on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 265, 12.8.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL C 76, 27.3.2008, s. 28.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.7 Tuoreet kalat, nilviäiset ja äyriäiset sekä niistä valmistetut tuotteet

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Scottish Farmed Salmon (SMM)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1196/2008,**annettu 2 päivänä joulukuuta 2008,****skotlantilaisena viskinä vietyihin viljoihin sovellettavista kertoimista jaksolla 2008/2009**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

määräinen ikääntymiskausi vuonna 2007 oli kahdeksan vuotta.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 162 artiklan 3 kohdan,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyinä tislattuina alkoholijuomina vietyjä viljoja koskevien mukautettujen tukien vahvistamisen ja myöntämisen osalta 10 päivänä marraskuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1670/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1670/2006 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuki myönnetään niistä viljamääristä, jotka on tislattu ja tarkastutettu, korjattuna kertoimella, joka vahvistetaan vuosittain kullekin jäsenvaltiolle. Tämä kerroin ilmaisee kyseisten tislattujen alkoholijuomien vietyjen kokonaismäärien ja kaupan pidettyjen kokonaismäärien välisen suhteen kyseisen tislattun alkoholijuoman keskimääräistä ikääntymiskautta vastaavana aikana näiden määrien kehityksessä havaitun suuntauksen perusteella.
- (2) Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamien, 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2007 välistä jaksoa koskevien tietojen perusteella skotlantilaisen viskin keski-

(3) Sen vuoksi on syytä vahvistaa kertoimet 1 päivän lokakuuta 2008 ja 30 päivän syyskuuta 2009 väliseksi ajaksi.

(4) Euroopan talousaluetta koskevan sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevassa 10 artiklassa suljetaan vientitukien ulkopuolelle Liechtensteiniin, Islantiin ja Norjaan suuntautuva vienti. Yhteisö on lisäksi tehnyt joidenkin kolmansien maiden kanssa sopimuksia, joihin sisältyy vientitukien poistaminen. Se olisi sen vuoksi otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 1670/2006 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettaessa kertoimia jaksoksi 2008/2009,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1670/2006 4 artiklassa tarkoitetut kertoimet, joita sovelletaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa skotlantilaisen viskin valmistuksessa käytettäviin viljoihin, vahvistetaan 1 päivän lokakuuta 2008 ja 30 päivän syyskuuta 2009 väliseksi ajaksi tämän asetuksen liitteessä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1,
⁽²⁾ EUVL L 312, 11.11.2006, s. 33.

LIITE

Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavat kertoimet

Soveltamisjakso	Sovellettava kerroin	
	mallasviskin valmistuksessa käytettävään maltaaksi jalostettuun ohraan	jyväviskin valmistuksessa käytettäviin viljoihin
1.10.2008–30.9.2009	0,235	0,234

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1197/2008,**annettu 1 päivänä joulukuuta 2008,****Alankomaiden lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen kieltämisestä EY:n vesillä
alueilla II a ja IV**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2008 16 päivänä tammikuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/2008 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2008.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten mainitussa liitteessä tarkoitettujen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2008 kiintiön.

- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2008 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta mainitussa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellet**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Näiltä aluksilta kielletään kyseisen pyydetyn kannan aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 19, 23.1.2008, s. 1.

LIITE

Nro	63/T&Q
Jäsenvaltio	NDL
Kanta	HKE/2AC4-C
Laji	Kummeliturska (<i>Merluccius merluccius</i>)
Alue	EY:n vedet alueilla IIa ja IV
Päivämäärä	9.10.2008

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1198/2008,**annettu 1 päivänä joulukuuta 2008,****Viron lipun alla purjehtivien alusten grönlanninpallaksen kalastuksen kieltämisestä NAFO 3LMNO-alueella**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2008 16 päivänä tammikuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/2008 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2008.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten mainitussa liitteessä tarkoitettujen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2008 kiintiön.

- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2008 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta mainitussa liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellet**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Näiltä aluksilta kielletään kyseisen pyydetyn kannan aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 19, 23.1.2008, s. 1.

LIITE

Nro	52/T&Q
Jäsenvaltio	EST
Kanta	GHL/N3LMNO
Laji	Grönlanninpallas (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Alue	NAFO 3LMNO
Päivämäärä	18.9.2008

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1199/2008,
annettu 2 päivänä joulukuuta 2008,
valkosipulin tuontitodistusten myöntämisestä osakaudella 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään
toukokuuta 2009**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 341/2007 ⁽³⁾ säädetään kolmansista maista tuotavien valkosipulin ja muiden maataloustuotteiden tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä tuonti- ja alkuperätodistusten menettelyyn käyttöön otosta.
- (2) Määrät, joille perinteiset tuojat ja uudet tuojat ovat asetuksen (EY) N:o 341/2007 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti jättäneet A-todistushakemuksia marraskuun 2008

15. päivää seuraavien ensimmäisten viiden työpäivän aikana, ylittävät Kiinan, Argentiinan ja kaikkien muiden kolmansien maiden kuin Kiinan ja Argentiinan alkuperä-tuotteiden osalta käytettävissä olevat määrät.

- (3) Sen vuoksi olisi määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1301/2006 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, missä määrin komissiolle asetuksen (EY) N:o 341/2007 12 artiklan mukaisesti viimeistään marraskuun lopussa 2008 toimitetut A-todistushakemukset voidaan hyväksyä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 341/2007 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti marraskuun 2008 15. päivää seuraavien ensimmäisten viiden työpäivän kuluessa jätetyt ja komissiolle viimeistään marraskuun 2008 lopussa 2008 toimitetut A-tuontitodistushakemukset hyväksytään tämän asetuksen liitteessä ilmoitettujen haettuja määriä koskevien prosenttiosuuksien osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 90, 30.3.2007, s. 12.

LIITE

Alkuperä	Järjestysnumero	Jakokerroin
Argentiina		
— Perinteiset tuojat	09.4104	78,613107 %
— Uudet tuojat	09.4099	1,125730 %
Kiina		
— Perinteiset tuojat	09.4105	22,581466 %
— Uudet tuojat	09.4100	0,460126 %
Muut kolmannet maat		
— Perinteiset tuojat	09.4106	100 %
— Uudet tuojat	09.4102	18,349317 %

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1200/2008,
annettu 2 päivänä joulukuuta 2008,
vilja-alalla 1 päivästä joulukuuta 2008 kannettavien tuontitullien vahvistamisesta annetun asetuksen
(EY) N:o 1186/2008 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alalla 1 päivästä joulukuuta 2008 kannettavat tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1186/2008 ⁽³⁾.

- (2) Koska tuontitullien laskettu keskiarvo poikkeaa vahvistetusta tullista yli viisi euroa tonnilta, asetuksessa (EY) N:o 1186/2008 vahvistettuja tuontitulleja olisi mukautettava vastaavasti.

- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1186/2008 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1186/2008 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUVL L 319, 29.11.2008, s. 56.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 3 päivästä joulukuuta 2008 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum V E H N Ä, korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen V E H N Ä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen V E H N Ä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	R U I S	35,10
1005 10 90	MAISSI, siemenvilja, muu kuin hybridi	27,72
1005 90 00	MAISSI, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	27,72
1007 00 90	D U R R A, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	35,10

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä,

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

28.11.2008-1.12.2008

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	190,56	108,51	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Palkkio Meksikon-lahdella	—	10,79	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 11,45 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 8,98 EUR/t

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/102/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 79/409/ETY ⁽³⁾ säädetään, että eräistä toimenpiteistä on päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (2) Päätöstä 1999/468/EY on muutettu neuvoston päätöksellä 2006/512/EY ⁽⁵⁾, jolla otettiin käyttöön valvonnan käsittävä sääntelymenettely. Menettelyä sovelletaan laajakantoisiin toimenpiteisiin, joilla muutetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen annetun perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä siihen uusia, muita kuin keskeisiä osia.
- (3) Päätöstä 2006/512/EY koskevassa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausumassa ⁽⁶⁾ todetaan, että EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti annettuja jo voimassa olevia säädöksiä on mukautettava sovellettavia menettelyjä noudattaen, jotta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä voitaisiin soveltaa niihin.
- (4) Komissio olisi erityisesti oikeutettava muuttamaan tiettyjä direktiivin 79/409/ETY liitteitä tieteen ja tekniikan kehityksen valossa. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 79/409/ETY muita kuin keskeisiä osia ja täydentää sitä lisäämällä siihen uusia, muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (5) Direktiiviä 79/409/ETY olisi sen vuoksi muutettava.
- (6) Koska direktiiviin 79/409/ETY tällä direktiivillä tehtävät muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä, jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Sen vuoksi ei ole tarpeen antaa asiaa koskevia säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 46.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 8. heinäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 27. lokakuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL C 255, 21.10.2006, s. 1.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 79/409/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"15 artikla

On hyväksyttävä muutokset, jotka ovat tarpeen liitteiden I ja V mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen, sekä 6 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen."

2) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

1. Komissiota avustaa mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset."

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä marraskuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/106/EY,

annettu 19 päivänä marraskuuta 2008,

merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/25/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Koska tuohon direktiiviin tehdään nyt uusia muutoksia, on selkeyden vuoksi suotavaa, että kyseiset säännökset laaditaan uudelleen.

(2) Meriturvallisuuden ja meren pilaantumisen ehkäisemisen alalla yhteisön tasolla toteutettavien toimien olisi oltava kansainvälisesti sovittujen sääntöjen ja standardien mukaisia.

(3) Yhteisön merenkulkijoiden tietojen ja ammattitaidon tason säilyttämiseksi ja kehittämiseksi on tärkeää kiinnittää asianmukaisella tavalla huomiota merenkulkualan koulutukseen ja merenkulkijoiden asemaan yhteisössä.

⁽¹⁾ EUVL C 151, 17.6.2008, s. 35.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 20. lokakuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 136, 18.5.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä III oleva A osa.

(4) Merenkulkijoiden ammatillisen pätevyyden osoittavan pätevyyskirjan myöntämisessä olisi varmistettava meriturvallisuuden vaatima koulutustasojen yhdenmukaisuus.

(5) Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/36/EY ⁽⁵⁾ sovelletaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin merenkulun ammatteihin. Se edistää perustamissopimuksen niiden velvoitteiden noudattamista, joilla pyritään poistamaan henkilöiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet jäsenvaltioiden väliltä.

(6) Direktiivissä 2005/36/EY säädetty tutkintotodistusten ja todistusten keskinäinen tunnustaminen ei aina varmista standardoitua koulutustasoa kaikille jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleville merenkulkijoille. Tämä on kuitenkin elintärkeää meriturvallisuuden kannalta.

(7) Sen vuoksi on olennaista määritellä yhteisön merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustaso. Kyseisen tason olisi perustuttava kansainvälisellä tasolla jo hyväksytyihin koulutusvaatimuksiin eli Kansainvälisen merenkulkijärjestön (IMO) kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaan vuoden 1978 yleissopimukseen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on tarkistettuna vuonna 1995. Kaikki jäsenvaltiot ovat kyseisen yleissopimuksen osapuolia.

(8) Jäsenvaltiot saavat asettaa STCW-yleissopimukseen ja tähän direktiiviin sisältyviä vähimmäisstandardeja tiukempia standardeja.

(9) Tämän direktiivin liitteenä olevia STCW-yleissopimuksen sääntöjä olisi täydennettävä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan koodin (STCW-koodin) A osan velvoittavilla määräyksillä. STCW-koodin B osa sisältää suositeltuja ohjeita, joiden tarkoituksena on avustaa STCW-yleissopimuksen osapuolia sekä yleissopimukseen sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja toteuttamisesta vastaavia tahoja STCW-yleissopimuksen saattamiseksi täysimääräisesti ja kaikilta osin voimaan yhtenäisellä tavalla.

⁽⁵⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (10) Meriturvallisuuden parantamiseksi ja meren pilaantumisen ehkäisemiseksi vahtihenkilöstön vähimmäislepoajat olisi tässä direktiivissä vahvistettava tarkistetun STCW-yleissopimuksen mukaisesti. Näitä säännöksiä olisi sovellettava rajoittamatta Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSCA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/63/EY⁽¹⁾ säännösten soveltamista.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava ja pantava täytäntöön erityisiä toimenpiteitä, joilla ehkäistään pätevyyskirjoihin liittyvät petolliset menettelytavat ja rangaistaan niistä, sekä jatkettava IMO:ssa pyrkimyksiään saada aikaan tiukat ja täytäntöönpanokelpoiset sopimukset tällaisten menettelytapojen torjumiseksi koko maailmassa.
- (12) Meriturvallisuuden lisäämiseksi sekä ihmishenkien menetysten ja meren pilaantumisen estämiseksi olisi yhteisön vesillä liikenneväylien alusten laivaväen keskinäistä viestintää parannettava.
- (13) Matkustaja-aluksilla henkilökunnan, jonka tehtävänä on auttaa matkustajia hätätilanteessa, olisi kyettävä kommunikoimaan matkustajien kanssa.
- (14) Haitallisia tai saastuttavia tuotteita kuljettavilla säiliöaluksilla työskentelevän laivaväen olisi kyettävä toimimaan tehokkaasti onnettomuuksien estämiseksi ja hätätilanteista selviämiseksi. On ensisijaisen tärkeää laatia päällikön, päällystön ja miehistön välille asianmukainen tämän direktiivin vaatimukset täyttävä viestintäyhteys.
- (15) On erityisen tärkeää varmistaa, että yhteisön aluksilla palvelevilla merenkulkijoilla, joilla on kolmansien maiden myöntämät pätevyyskirjat, on STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen pätevyys. Tässä direktiivissä olisi säädettävä menettelyistä ja yhteisistä perusteista, joilla jäsenvaltiot voivat tunnustaa kolmansien maiden myöntämät pätevyyskirjat STCW-yleissopimuksessa sovitujen koulutus- ja pätevyyskirjavaatimusten perusteella.
- (16) Meriturvallisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi tunnustettava vaaditun koulutustason osoittavat pätevyystodistukset ainoastaan, jos ne ovat sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten myöntämiä tai sellaisten STCW-yleissopimuksen osapuolten puolesta myönnettyjä, joiden IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut osoittaneen, että ne ovat noudattaneet ja noudattavat edelleen täysimääräisesti kyseisessä yleissopimuksessa asetettuja vaatimuksia. Meriturvallisuuskomitean käsittelyn ajaksi tarvitaan menettelypätevyyskirjojen alustavaksi tunnustamiseksi.
- (17) Merenkulkualan oppilaitoksia, koulutusohjelmia ja kursseja olisi tarvittaessa tarkastettava. Tämän vuoksi olisi vahvistettava perusteet tällaisten tarkastusten suorittamiselle.
- (18) Komissiota avustaa komitea kolmansien maiden koulutuslaitosten tai hallintoviranomaisten antamien pätevyyskirjojen tunnustamiseen liittyvissä tehtävissä.
- (19) Euroopan meriturvallisuusviraston, joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002⁽²⁾, olisi avustettava komissiota sen valvoessa, että jäsenvaltiot noudattavat tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia.
- (20) Jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina vahvistettava turvallisuutta ja edistettävä pilaantumisen ehkäisemistä yhteisön vesillä tarkastamalla ensisijaisesti kolmannen maan, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, lipun alla purjehtivat alukset. Näin satamaviranomaiset valvovat, että kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua.
- (21) On aiheellista sisällyttää tähän direktiiviin satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevia säännöksiä, kunnes satamavaltion suorittamasta alusten valvonnasta annettua neuvoston direktiiviä 95/21/EY⁽³⁾ muutetaan, jolloin tämän direktiivin säännökset satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta siirretään mainittuun direktiiviin.
- (22) Olisi säädettävä menettelyistä, joiden perusteella tämä direktiivi voidaan mukauttaa kansainvälisiin yleissopimuksiin ja sääntöihin.
- (23) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁴⁾ mukaisesti.
- (24) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tämä direktiivi, jotta tätä direktiiviä sovellettaessa voidaan soveltaa eräisiin kansainvälisiin sääntöihin myöhemmin tehtäviä muutoksia ja mahdollisia yhteisön lainsäädäntöön tehtyjä asiaa koskevia muita muutoksia. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädetyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (25) Tähän direktiiviin lisätyt uudet kohdat koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

(1) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

(2) EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1.

(3) EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1.

(4) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) Tämä direktiivi ei rajoita jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä III olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'päälliköllä' henkilöä, jolla on aluksen päällikkyys;
- 2) 'päällystöllä' päällikön lisäksi muita päällystötehtäviä hoitavia, jotka kansallisten lakien tai määräysten tai sellaisten puuttuessa järjestöjen välisten sopimusten tai tavan nojalla ovat siinä asemassa;
- 3) 'perämiehellä' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan II luvun mukainen pätevyys;
- 4) 'yliperämiehellä' päälliköstä arvossa seuraavaa päällystön jäsentä, jolle aluksen päällikkyys siirtyy päällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään;
- 5) 'konemestarilla' päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I olevan III luvun mukainen pätevyys;
- 6) 'konepäälliköllä' ylintä konemestaria, joka on vastuussa aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta;
- 7) 'ensimmäisellä konemestarilla' konepäälliköstä arvossa seuraavaa konemestaria, jolla on vastuu aluksen kuljetuskoneistosta sekä aluksen mekaanisten ja sähköisten laitteistojen käyttämisestä ja huollosta konepäällikön ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään;
- 8) 'apulaiskonemestarilla' henkilöä, joka on opiskelemassa konemestariksi ja on kansallisen säännöksen nojalla siinä asemassa;
- 9) 'radioasemanhoitajalla' henkilöä, jolla on toimivaltaisten viranomaisten radio-ohjesäännön määräysten mukaisesti myöntämä tai tunnustama asianmukainen pätevyyskirja;
- 10) 'miehistöllä' muita aluksen henkilöstöön kuuluvia kuin päällikköä tai päällystöä;
- 11) 'merialuksella' muita aluksia kuin niitä, joita käytetään yksinomaan sisämaan vesistöissä tai suojatuilla vesillä tai niiden välittömässä läheisyydessä tai alueilla, joilla sovelletaan satamasääntöjä;
- 12) 'jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella' jossakin jäsenvaltiossa rekisteröityä alusta, joka purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Aluksen, jota ei näin voi määrittellä, katsotaan purjehtivan kolmannen maan lipun alla;
- 13) 'rannikkoliikenteellä' kulkua jäsenvaltion rannikon läheisyydessä kyseisen jäsenvaltion määrittelemällä tavalla;
- 14) 'koneteholla' tehoa, joka on mitattu kilowateissa aluksen koko käyttökoneiston ollessa jatkuvasti täydellä teholla ja joka on ilmoitettu aluksen rekisteritodistuksessa tai muussa virallisessa asiakirjassa;
- 15) 'öljysäiliöaluksella' alusta, joka on suunniteltu ja rakennettu ja jota käytetään öljyn ja öljytuotteiden kuljettamiseen irtolastina;
- 16) 'kemikaalisäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunneltu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kemikaalien kuljettamista irtolastina koskevan säännösten 17 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 17) 'kaasusäiliöaluksella' alusta, joka on rakennettu tai muunneltu ja jota käytetään sellaisten nestemäisten kaasujen tai muiden aineiden kuljettamiseen irtolastina, jotka on lueteltu kansainvälisen kaasuja kuljettavia aluksia koskevan säännösten 19 luvussa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 18) 'radio-ohjesäännöllä' tarkistettuja Maailman siirtyvän liikenteen radiokonferenssin hyväksymiä radio-ohjesääntöjä, sellaisena kuin ne kulloinkin ovat voimassa;
- 19) 'matkustaja-aluksella' yli 12 matkustajaa kuljettavaa merialusta;
- 20) 'kalastusaluksella' kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen pyyntiin käytettävää alusta;
- 21) 'STCW-yleissopimuksella' merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, vuodelta 1978 olevaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) yleissopimusta niiltä osin kuin se on sovellettavissa tässä direktiivissä käsiteltäviin kysymyksiin ottaen huomioon yleissopimuksen VII artiklassa ja I/15 säännössä olevat siirtymämääräykset ja mukaan lukien tarvittaessa STCW-koodin soveltuvat määräykset, sellaisena kuin ne kulloinkin ovat voimassa;
- 22) 'radiotehtäviin' kuuluvat soveltuvin osin vahdinpito, tekninen huolto ja korjaukset radio-ohjesäännön, vuoden 1974 kansainvälisen yleissopimuksen ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS 74) ja, kunkin jäsenvaltion harkinnan mukaan, soveltuvien IMO:n asianomaisten suositusten mukaisesti, sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa;

- 23) 'ro-ro-matkustaja-aluksella' matkustaja-alusta, jossa on ro-ro-lastitiloja ja erityistiloja, siten kuin se on määritelty SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 24) 'STCW-koodilla' merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten vuonna 1995 pidetyn konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksyttyä säännöstöä, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 25) 'tehtävillä' aluksen toimintaan, ihmishengen turvaamiseen merellä tai meriympäristön suojelemiseen liittyviä työtehtäviä, velvollisuuksia ja vastuuta, sellaisina kuin ne eritellään STCW-koodissa;
- 26) 'laivanisännällä' aluksen omistajaa tai mitä tahansa muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten hoitoyhtiötä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, joka on ottanut varustamolta vastuun aluksen käytöstä ja joka näin tehdesään on sitoutunut vastaamaan kaikista velvollisuuksista ja vastuista, jotka tämä direktiivi asettaa yhtiölle;
- 27) 'asianmukaisella pätevyyskirjalla' tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä ja merkinnöin varustettua pätevyyskirjaa, joka oikeuttaa sen laillisen haltijan palvelemaan siinä toimessa ja suorittamaan niitä tehtäviä, jotka kuuluvat pätevyyskirjassa määriteltyyn vastuualueeseen aluksella, jonka laji, vetoisuus, teho ja kuljetuskoneisto ovat pätevyyskirjassa määritellyn mukaiset, sen ollessa kyseisellä yksittäisellä matkalla;
- 28) 'meripalvelulla' pätevyyskirjan tai muun pätevyystodistuksen myöntämisen kannalta olennaista palvelua aluksella;
- 29) 'hyväksytyllä' jäsenvaltion tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksymää;
- 30) 'kolmannella maalla' maata, joka ei ole jäsenvaltio;
- 31) 'kuukaudella' kalenterikuukautta tai kuukautta lyhyempiä 30 päivän jaksoja.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä tarkoitettuihin merenkulkijoihin, jotka työskentelevät merialuksilla, jotka purjehtivat jonkin jäsenvaltion lipun alla, lukuun ottamatta:

- sotalaivoja, laivaston apualuksia tai muita jäsenvaltion omistamia tai käyttämiä ja yksinomaan valtiollisiin, ei-kaupallisiin tarkoituksiin varattuja aluksia;
- kalastusaluksia;
- huvialuksia, joita ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin;
- rakenteeltaan yksinkertaisia pussia aluksia.

3 artikla

Koulutus ja pätevyystodistusten myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitettulla aluksella työskentelevät merenkulkijat saavat vähintään tämän direktiivin liitteessä I olevat STCW-yleissopimuksen vaatimukset täyttävän koulutuksen sekä että heillä on 4 artiklassa määritelty pätevyyskirja tai asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin se määritellään 1 artiklan 27 kohdassa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne laivaväkeen kuuluvat, joilta edellytetään SOLAS 74 -yleissopimuksen III luvun 10.4 säännön määräysten mukaista pätevyystodistusta, saavat tämän direktiivin säännösten mukaisen koulutuksen ja pätevyyskirjan.

4 artikla

Pätevyyskirja

Pätevyyskirja on, siitä käytetystä nimestä riippumatta, voimassa oleva asiakirja, jonka on antanut jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai joka on annettu jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuutuksella 5 artiklan ja liitteessä I vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

5 artikla

Pätevyyskirjat ja merkinnät

- Pätevyyskirjat on myönnettävä 11 artiklan säännösten mukaisesti.
- Jäsenvaltioiden on varustettava päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien pätevyyskirjat kelpoisuustodistuksella tämän artiklan mukaisesti.
- Pätevyyskirjat on myönnettävä STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 olevan 1 kohdan mukaisesti.
- Radioasemanhoitajien osalta jäsenvaltiot voivat:
 - sisällyttää asiaa koskevissa säännöissä vaaditut lisätiedot siihen tutkintoon, joka järjestetään radio-ohjesäännön mukaisen pätevyyskirjan myöntämiseksi; tai
 - myöntää erillisen pätevyyskirjan, joka osoittaa, että sen haltijalla on soveltuvien sääntöjen edellyttämät lisätiedot.
- Jäsenvaltion harkinnan mukaan kelpoisuustodistus voidaan sisällyttää STCW-koodin A-I/2 osaston mukaisesti myönnettyihin pätevyyskirjoihin. Jos ne sisällytetään pätevyyskirjaan, on käytettävä A-I/2 osaston 1 kappaleessa esitettyä muotoa. Jos ne myönnetään muulla tavoin, merkintöihin on sovellettava STCW-koodin kyseisen osaston 2 kappaleen mukaista muotoa. Kelpoisuustodistukset on myönnettävä STCW-yleissopimuksen VI artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6. Jäsenvaltion, joka tunnustaa pätevyyskirjan 19 artiklan 2 kohdan menettelyn nojalla, on varustettava tällainen pätevyyskirja kelpoisuustodistuksella sen tunnustamisesta. Merkintä tehdään STCW-koodin A-I/2 osaston 3 kappaleen mukaisessa muodossa.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen kelpoisuustodistukset:

- a) voidaan myöntää erillisenä asiakirjana;
- b) numeroidaan omalla yksiköllisellä numerolla, mutta pätevyyskirjan myöntämistä koskevalle kelpoisuustodistukselle voidaan antaa sama numero kuin kyseiselle pätevyyskirjalle edellyttäen, että kyseistä numeroa ei ole vielä käytetty; ja
- c) kelpoisuustodistuksen voimassaoloaika päättyy samanaikaisesti, kun kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyyskirjan voimassaoloaika päättyy tai kun pätevyyskirjan myöntänyt jäsenvaltio tai kolmas maa peruuttaa pätevyyskirjan, lakkauttaa sen määräajaksi tai mitätöi sen, ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kuluttua myöntämispäivästä.

8. Toimi, jossa pätevyyskirjan haltijalla on oikeus palvella, yksilöidään kelpoisuustodistuksessa samassa muodossa kuin jäsenvaltiossa sovellettavissa turvallista miehitystä koskevissa vaatimuksissa.

9. Jäsenvaltiot voivat käyttää STCW-koodin A-I/2 osaston muodosta poikkeavaa muotoa, jos noudatetaan vähimmäisvaatimusta, jonka mukaan vaaditut tiedot annetaan roomalaisin kirjaimin ja arabialaisin numeroin, ottaen huomioon A-I/2 osaston nojalla sallitut muunnelmat.

10. Jollei 19 artiklan 7 kohdan säännöksistä muuta johdu, kaikkien tässä direktiivissä edellytettyjen pätevyyskirjojen on oltava alkuperäisessä muodossaan saatavilla aluksella, jolla niiden haltijat työskentelevät.

6 artikla

Koulutusta koskevat vaatimukset

Edellä 3 artiklassa vaadittua koulutusta on annettava siten, että liitteessä I säädetyt teoreettiset tiedot ja käytännön taidot voidaan saavuttaa, erityisesti hengenpelastus- ja palontorjuntavälineistön käytön osalta; kunkin jäsenvaltion nimeämän toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen on hyväksyttävä koulutus.

7 artikla

Rannikkoliikennettä koskevat periaatteet

1. Jäsenvaltiot eivät saa rannikkoliikennettä määritellesään asettaa ankarampia koulutusta, kokemusta tai pätevyyskirjoja koskevia vaatimuksia niille merenkulkijoille, jotka palvelevat tällaista liikennettä harjoittavilla toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen lipun alla, kuin niille merenkulkijoille, jotka palvelevat aluksella, jolla on oikeus purjehtia sen oman lipun alla. Jäsenvaltiot eivät missään tapauksessa saa

asettaa toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen lipun alla purjehtivilla aluksilla palveleville merenkulkijoille ankarampia vaatimuksia, kuin mitä tässä direktiivissä asetetaan muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille.

2. Niiden alusten osalta, joilla on oikeus purjehtia jonkin jäsenvaltion lipun alla ja jotka säännöllisesti harjoittavat rannikkoliikennettä toisen jäsenvaltion tai toisen STCW-yleissopimuksen osapuolen rannikolla, on jäsenvaltion, jonka lipun alla aluksella on oikeus purjehtia, määrättävä näillä aluksilla palveleville merenkulkijoille vähintään vastaavat koulutusta, kokemusta ja pätevyyskirjaa koskevat vaatimukset kuin sillä jäsenvaltiolla tai STCW-yleissopimuksen osapuolella, jonka rannikolla alukset liikennöivät, edellyttäen että vaatimukset eivät ylitä tässä direktiivissä muille kuin rannikkoliikennettä harjoittaville aluksille asetettuja vaatimuksia. Sellaisella aluksella palvelevien merenkulkijoiden, joka ulottaa matkansa kauemmaksi kuin minkä jäsenvaltio on määritellyt rannikkoliikenteeksi ja joka saapuu vesille, joita määritelmä ei kata, on täytettävä tämän direktiivin asianmukaiset vaatimukset.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että alukseen, jolla on oikeus purjehtia sen lipun alla, sovelletaan tämän jäsenvaltion määrittelemällä tavalla direktiivin säännöksiä rannikkoliikenteestä, kun alus liikennöi säännöllisesti sellaisen valtion, joka ei ole STCW-yleissopimuksen osapuoli, rannikon läheisyydessä.

4. Jäsenvaltioiden päätettyä 1, 2 ja 3 kohdan vaatimusten mukaisesti rannikkoliikenteen määritelmästä sekä rannikkoliikenteen koulutusvaatimuksista, niiden on ilmoitettava komissiolle yksityiskohtaisesti annetuista säännöksistä.

8 artikla

Petosten ja muiden laittomien menettelyjen torjunta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava ja saatettava voimaan asianmukaiset toimenpiteet ehkäistäkseen pätevyyskirjojen myöntämiseen tai toimivaltaisten viranomaistensa myöntämiin ja kelpoisuustodistuksella varustamiin pätevyyskirjoihin liittyvät petokset ja muut laittomat menettelyt ja säädettävä seuraamuksista, joiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on havaita ja torjua petokset ja muut laittomat menettelyt ja vaihtaa muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tietoja merenkulkijoiden pätevyyskirjoista.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tarkat tiedot tällaisista toimivaltaisista kansallisista viranomaisista myös niille kolmansille maille, joiden kanssa ne ovat tehneet sopimuksen STCW-yleissopimuksen säännön I/10 1.2 kohdan mukaisesti.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion pyynnöstä toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kirjallisesti vahvistettava taikka evättävä merenkulkijoiden pätevyyskirjojen, vastaavien kelpoisuustodistusten tai muiden kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa myönnettyjen koulutusta koskevien asiakirjatodisteiden aitous.

9 artikla

Seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menetelmät ja menettelytavat puolueettoman tutkinnan toteuttamiseksi tapauksissa, joissa ilmoitetaan kyseisen jäsenvaltion myöntämän pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaisesta epäpätevyydestä, teosta tai laiminlyönnistä pätevyyskirjan mukaisissa tehtävissä, joka saattaa välittömästi vaarantaa ihmishenkiä tai omaisuutta merellä tai meriympäristöä, sekä pätevyyskirjan peruuttamiseksi pysyvästi tai määräajaksi tai mitätöimiseksi näistä syistä sekä petosten ehkäisemiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on säädettävä seuraamukset tai kurinpitotoimenpiteet niiden tapausten varalle, joissa sen kansallisia, tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei noudateta aluksilla, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, tai joissa merenkulkijat, jotka ovat saaneet asianmukaisesti pätevyyskirjan kyseiseltä jäsenvaltiolta, eivät noudata säännöksiä.

3. Tällaiset seuraamukset ja kurinpitotoimenpiteet on määrättävä ja pantava täytäntöön erityisesti tapauksissa, joissa:

- a) laivanisäntä tai aluksen päällikkö on ottanut palvelukseen henkilön, jolla ei ole tässä direktiivissä edellytettyä pätevyyskirjaa;
- b) aluksen päällikkö on sallinut, että jonkin sellaisen mihin tahansa toimeen kuuluvan tehtävän tai palvelun, jonka tämän direktiivin mukaan saa suorittaa ainoastaan asianmukaisen pätevyyskirjan haltija, suorittaa henkilö, jolla ei ole vaadittua pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai 19 artiklan 7 kohdassa vaadittua asiakirjatodistetta; tai
- c) henkilö on petoksen tai väärennettyjen asiakirjojen avulla saanut tehtävän tai oikeuden palvella toimessa, joka tämän direktiivin mukaisesti edellyttää pätevyyskirjaa tai erivapautta.

4. Jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä on laivanisäntä tai henkilö, jonka perustellusti uskotaan olleen vastuussa tai tietoinen selvästä 3 kohdassa tarkoitettua tämän direktiivin vaatimusten noudattamatta jättämisestä, on tehtävä yhteistyötä sellaisen jäsenvaltion tai muun STCW-yleissopimuksen osapuolten kanssa, joka ilmoittaa sille aikomuksestaan panna vireille oikeudenkäynti oman lainkäyttövaltansa nojalla.

10 artikla

Laatuvaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että:

- a) kaikkia valtiosta riippumattomien laitosten tai niiden alaisten elinten toteuttamia koulutusta, pätevyuden arviointia, pätevyyskirjojen ja kelpoisuustodistusten myöntämistä sekä uusimista koskevia toimia seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla sen varmistamiseksi, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet mukaan lukien;
- b) käytössä on laadunvarmistusjärjestelmä, jos valtion laitokset tai elimet toteuttavat kyseistä toimintaa;
- c) koulutuksen tavoitteet ja niihin liittyvät saavutettavat pätevyysvaatimukset on määritelty selkeästi ja niissä yksilöidään STCW-yleissopimuksen nojalla vaadituissa kokeissa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen ja taitojen taso;
- d) laatuvaatimusten soveltamisalaan kuuluvat pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinto, kaikki jäsenvaltion toteuttamat tai sen alaisuudessa toteutetut kurssit ja koulutusohjelmat sekä kokeet ja arvioinnit samoin kuin kouluttajilta ja arvioijilta vaadittu pätevyys ja kokemus; tällöin on otettava huomioon toimintatavat, järjestelmät, tarkastukset ja sisäiset laadunvarmistuskatselmuksot, jotka on otettu käyttöön määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja niihin liittyvien laatuvaatimusten voidaan määrittellä erikseen eri kurssien ja koulutusohjelmien osalta ja niiden on katettava myös pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinto.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että pätevät henkilöt, jotka eivät itse ole mukana kyseisessä toiminnassa, tekevät riippumattoman arvioinnin tietojen, taitojen ja pätevyyskirjojen hankkimista ja arviointia koskevasta toiminnasta ja pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmän hallinnosta vähintään viiden vuoden väliajoin sen tarkastamiseksi, että:

- a) kaikki sisäiset johtamisen valvonta- ja tarkkailutoimenpiteet sekä seurantatoimenpiteet ovat suunniteltujen järjestelyjen ja asiakirjoihin perustuvien menettelyjen mukaisia ja tehokkaita määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) kunkin riippumattoman arvioinnin tulokset annetaan kirjallisina ja saatetaan arvioidusta alueesta vastuussa olevien tietoon; ja
- c) puutteet korjataan mahdollisimman pian.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 2 kohdan mukaista arviointia koskeva kertomus kuuden kuukauden kuluessa arvioinnin päivämäärästä.

11 artikla

Terveydentilaa koskevat vaatimukset – pätevyyskirjojen myöntäminen ja rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on asetettava merenkulkijoiden terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevyyskirjat myönnetään ainoastaan hakijoille, jotka täyttävät tämän artiklan vaatimukset.

3. Pätevyyskirjan hakijan on esitettävä riittävä näyttö:

- a) henkilöllisyydestään;
- b) kyseiseen pätevyyskirjaan vaadittavan, liitteen I säännöissä asetetun ikärajan täyttämistä;
- c) siitä, että hän täyttää jäsenvaltion asettamat terveydentilaa koskevat vaatimukset, erityisesti näön ja kuulon osalta, ja hänellä on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän, asianmukaisesti pätevöityneen lääkärin antama voimassa oleva todistus terveydentilastaan;
- d) meripalvelun ja siihen mahdollisesti liittyvän pakollisen koulutuksen suorittamisesta, joka liitteen I säännöissä edellytetään kyseisen pätevyyskirjan myöntämiselle; ja
- e) liitteen I sääntöjen mukaisten pätevyysvaatimusten täyttämistä niiden toimien, tehtävien ja vastualueiden osalta, jotka pätevyyskirjan merkinnässä määritellään.

4. Jäsenvaltiot sitoutuvat:

- a) ylläpitämään rekisteriä tai rekistereitä kaikista alusten päälliköiden ja päällystön sekä tarvittaessa miehistön pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on uusittu, lakkautettu määräajaksi, mitätöity tai ilmoitettu kadonneeksi tai tuhoutuneeksi, sekä myönnettyistä erivapauksista;
- b) antamaan tietoja näiden pätevyyskirjojen, kelpoisuustodistusten ja erivapauksien tilanteesta toisille jäsenvaltioille tai muille STCW-yleissopimuksen osapuolille ja laivanisännille, jotka pyytävät tarkistamaan sellaisen pätevyyskirjan oikeellisuuden ja voimassaolon, jonka merenkulkija on esittänyt heille pyytäessään sen tunnustamista tai hakiessaan alukselta työtä.

12 artikla

Pätevyyskirjojen uusiminen

1. Jokaiselta päälliköltä, päällystön kuuluvilta ja radioasemanhoitajalta, jolla on jonkin liitteessä I olevan luvun, ei kuitenkaan VI luvun, nojalla myönnetty tai tunnustettu pätevyyskirja ja joka työskentelee merellä tai aikoo palata merelle maissa olon jälkeen, on meripalvelupätevyuden säilyttämiseksi vaadittava vähintään viiden vuoden väliajoin, että hän:

- a) täyttää 11 artiklassa säädetyt terveydentilaa koskevat vaatimukset; ja
- b) osoittaa pitäneensä yllä STCW-koodin A-I/11 osaston mukaisen ammattitaidon.

2. Jokaisen päällikön, päällystön kuuluvan ja radioasemanhoitajan on jatkaessaan meripalvelua aluksilla, joiden erityisistä koulutusvaatimuksista on sovittu kansainvälisellä tasolla, suoritettava menestyksellisesti asianmukainen hyväksytty koulutus.

3. Kunkin jäsenvaltion on verrattava ennen 1 päivää helmikuuta 2002 myönnettävien pätevyysasiakirjojen hakijoille asetettuihin pätevyysvaatimuksiin kyseistä pätevyyskirjaa koskeviin STCW-koodin A osassa asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä tällaisten pätevyyskirjojen haltijoiden mahdollinen kertaus- ja täydennyskoulutuksen tai arvioinnin tarve.

Kertaus- ja täydennyskurssien on oltava hyväksytyjä ja niihin on sisällyttävä asianmukaisten, ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen muutokset ja niissä on otettava huomioon kyseisten pätevyysvaatimusten mahdolliset muutokset.

4. Kunkin jäsenvaltion on yhteistyössä asianomaisten kanssa laadittava tai annettava laadittavaksi STCW-koodin A-I/11 osaston mukaisten kertaus- ja täydennyskurssien suunnitelmat.

5. Jotta päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien tiedot pysyisivät ajan tasalla, on jäsenvaltioiden varmistettava, että ihmishengen turvallisuutta merellä ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen viimeaikaiset muutokset ovat niiden alusten saatavilla, joilla on oikeus purjehtia jäsenvaltion lipun alla.

13 artikla

Simulaattoreiden käyttö

1. STCW-koodin A-I/12 osastossa asetettuja suorituskäytäntöjä koskevia vaatimuksia ja muita määräyksiä sekä muita mahdollisia vaatimuksia, sellaisina kuin niistä määrätään kyseisten pätevyyskirjojen osalta STCW-koodin A osassa, on noudatettava:

- a) kaikessa pakollisessa simulaattoreihin perustuvassa koulutuksessa;

- b) kaikessa STCW-koodin A osassa edellytetyssä pätevyyden arvioimisessa, joka suoritetaan simulaattorin avulla; ja
- c) kaikessa simulaattorin avulla toteutettavassa ammattitaidon säilymisen osoittamisessa, jota edellytetään STCW-koodin A osassa.

2. Ennen 1 päivää helmikuuta 2002 asennetut tai käyttöön otetut simulaattorit voidaan osittain vapauttaa 1 kohdassa tarkoitetuista suorituskykyä koskevista vaatimuksista jäsenvaltioiden harkinnan mukaisesti.

14 artikla

Yhtiöiden vastuu

1. Jäsenvaltioiden on 2 ja 3 kohdan säännösten mukaisesti asetettava yhtiöille vastuu merenkulkijoiden palvelukseen ottamisesta aluksilleen tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja vaadittava jokaista tällaista yhtiötä varmistamaan, että:

- a) jokaisella sen aluksilla työskentelevällä merenkulkijalla on tämän direktiivin säännösten mukainen asianmukainen pätevyyskirja, sellaisena kuin jäsenvaltio on siitä säätänyt;
- b) sen alusten miehitys on jäsenvaltion asettamien turvallista miehitystä koskevien vaatimusten mukainen;
- c) kaikkia sen aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita koskevat asiakirjat ja tiedot pidetään ajan tasalla sekä helposti saatavilla ja niihin kuuluvat vähintään asiakirjat ja tiedot heidän kokemuksestaan, koulutuksestaan, terveydentilastaan ja pätevydestään tehtävissä, jotka heille on osoitettu;
- d) merenkulkijat perehdytetään palvelukseen ottamisen yhteydessä tehtäviinsä ja kaikkiin sellaisiin aluksen järjestelyihin, laitteistoihin, varusteisiin, menettelyihin ja ominaisuuksiin, jotka liittyvät heidän tavanomaisiin tehtäviinsä tai tehtäviin hätätilanteissa; ja
- e) laivaväki kykenee tehokkaasti koordinoimaan toimintansa hätätilanteessa ja toteuttaessaan turvallisuuden taikka saastumisen ehkäisemisen tai vähentämisen kannalta välttämättömiä toimia.

2. Laivanisännät, päälliköt ja laivaväki ovat kaikki vastuussa sen varmistamisesta, että tässä artiklassa säädetty velvollisuudet pannaan täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön ja toteutetaan kaikki muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jokainen laivaväkeen kuuluva on perehtynyt asioihin ja saa riittävästi tietoa voidakseen myötävaikuttaa aluksen turvalliseen toimintaan.

3. Laivanisännän on annettava jokaisen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan aluksen päällikölle kirjalliset ohjeet, joissa selvitetään noudatettavat toimintaperiaatteet ja menettely-

tavat sen varmistamiseksi, että kaikille alukselle äskettäin palvelukseen otetuille merenkulkijoille annetaan mahdollisuus tutustua riittäväällä tavalla aluksessa oleviin laitteisiin, toimintatapoihin ja muihin heidän tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen kannalta tarpeellisiin järjestelyihin, ennen kuin heille osoitetaan kyseisiä työtehtäviä. Tällaisiin toimintaperiaatteisiin ja menettelytapoihin on sisällyttävä:

- a) kohtuullisen ajan varaaminen, jonka aikana jokaisella alukseen äskettäin palvelukseen otetulla merenkulkijalla on tilaisuus tutustua:
- i) niihin erityisiin laitteisiin, joita kyseinen merenkulkija käyttää tai ohjaa; ja
- ii) aluksen erityisiin vahdinpitoa, turvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskeviin sekä hätätilanteissa noudatettavaan menettelytapoihin ja järjestelyihin, jotka merenkulkijan on tunnettava voidakseen suorittaa hänelle osoitetut työtehtävät asianmukaisesti; ja
- b) sellaisiin asioihin perehtyneen laivaväkeen kuuluvan henkilön osoittaminen, joka on vastuussa siitä, että olennaiset tiedot ovat varmasti jokaisen alukselle äskettäin palvelukseen otetun merenkulkijan saatavilla kielellä, jota merenkulkija ymmärtää.

15 artikla

Työkuntoisuus

1. Jäsenvaltioiden on annettava vahtihenkilöstön väsymyksen ehkäisemiseksi lepoaikoja koskevat säännökset ja pantava ne täytäntöön sekä vaadittava, että vahtivuorot järjestetään siten, ettei väsymys heikennä koko vahtihenkilöstön suorituskykyä, ja että työt järjestetään siten, että sekä ensimmäinen vahti matkan alkaessa että seuraavat vahdit ovat riittävästi levänneitä ja muutoin työkuuntoisia.

2. Jokaiselle henkilölle, jolle on annettu tehtäväksi toimia vahtipäällikkönä tai vahtiin osallistuvana miehistön jäsenenä, on annettava lepoaika vähintään 10 tuntia jokaisella 24 tunnin jaksolla.

3. Lepoaikaa ei saa jakaa useampaan kuin kahteen jaksoon, joista toisen on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen.

4. Lepoaikoja koskevia 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei tarvitse noudattaa hätä- tai harjoitustilanteessa tai muissa erittäin poikkeuksellisissa toimintatilanteissa.

5. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kymmenen tunnin vähimmäisaika voidaan lyhentää vähintään kuuden perättäisen tunnin pituiseksi, jos lepoaika ei lyhennetä tällä tavoin enempää kuin kahden päivän ajan ja lepoaika annetaan vähintään 70 tuntia jokaisen seitsemän päivän jakson aikana.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vahtiaikataulut ovat esillä paikoissa, joissa ne ovat helposti nähtävillä.

16 artikla

Erivapauden myöntäminen

1. Jos on ehdottoman välttämätöntä, toimivaltaiset viranomaiset voivat – arvioituaan ettei siitä aiheudu minkäänlaista vaaraa henkilöille, tavaroille tai ympäristölle – myöntää merenkulkijalle erivapauden työskennellä tietyllä aluksella määrätyn ajan, joka ei saa kuitenkaan ylittää kuutta kuukautta, sellaisissa tehtävissä, joiden osalta hänellä ei ole asianmukaista pätevyysasiakirjaa, jos voidaan olla täysin vakuuttuneita siitä, että henkilöllä, jolle erivapaus myönnetään, on riittävä pätevyys vapaana olevan paikan edellyttämien tehtävien hoitamiseksi täysin turvallisesti; radioasemanhoitajan tehtävään erivapaus myönnetään ainoastaan radio-ohjesäännön mukaisesti. Erivapautta ei myönnetä päällikön tai konepäällikön tehtävien osalta, paitsi kun kyseessä on ylivoimainen este, ja mahdollisimman lyhyeksi ajaksi.

2. Kutakin paikkaa koskeva erivapautus voidaan myöntää ainoastaan sellaiselle henkilölle, jolla on vaadittu pätevyyskirja välittömästi yhtä astetta alempaan tehtävään. Jos alemmassa tehtävässä ei vaadita minkäänlaista pätevyyskirjaa, erivapaus voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, joka toimivaltaisten viranomaisten mielestä selvästi vastaa pätevyydeltään ja kokemukseltaan täytettävän tehtävän edellyttämiä vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että kyseisen henkilön on, ellei hänellä ole asianmukaista pätevyyskirjaa, läpäistävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä testi, sen osoittamiseksi, että tällainen erivapaus voidaan myöntää hänelle täysin turvallisesti. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että kyseiseen tehtävään valitaan mahdollisimman pian henkilö, jolla on asianmukainen pätevyyskirja.

17 artikla

Jäsenvaltioiden koulutusta ja arviointia koskevat velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset tai laitokset, jotka:

- a) antavat 3 artiklassa tarkoitettua koulutusta;
- b) järjestävät ja/tai valvovat mahdollisesti vaadittavia kokeita;
- c) myöntävät 11 artiklassa tarkoitettua pätevyyskirjan;
- d) myöntävät 16 artiklassa säädetyt erivapaudet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavat seikat:

- a) kaiken merenkulkijoiden koulutuksen ja arvioinnin
 - i) on oltava jäsenetty sellaisten kirjallisten ohjelmien mukaisesti, joihin sisältyvät asetettujen pätevyysvaatimusten

saavuttamisen kannalta tarpeelliset opetusmenetelmät ja -välineet, menettelytavat ja opetusmateriaali; ja

- ii) toteutuksesta, seurannasta, arvioinnista ja ohjauksesta vastaavat henkilöt, joilla on d, e ja f alakohdan mukainen pätevyys;
- b) ohjattua harjoittelua tai arviointitoimia saa järjestää aluksella ainoastaan silloin, kun tällainen koulutus tai arviointi ei haittaa aluksen tavanomaista toimintaa ja kun koulutuksesta tai arviointitoimista vastaavilla henkilöillä on aikaa ja mahdollisuus hoitaa kyseisiä toimia;
- c) kouluttajilla, valvojilla ja arvioijilla on merellä tai maissa toteutettavan merenkulkijoiden koulutuksen tai pätevyyden arvioinnin erityisalueeseen ja tasoon soveltuva pätevyys;
- d) henkilöön, joka ohjaa merellä tai maissa harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevöittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten tämän direktiivin nojalla, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - i) hänen on kyettävä arvioimaan koulutusohjelman sisältö ja ymmärrettävä ohjaamansa harjoittelua koskevat erityiset koulutustavoitteet;
 - ii) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita harjoittelu koskee; ja
 - iii) jos hän ohjaa simulaattorilla suoritettavaa koulutusta,
 - hän on saanut asianmukaista ohjausta opetusmenetelmistä, joissa käytetään simulaattoreita, ja
 - hänellä on oltava käytännön kokemusta samantyyppisen simulaattorin käytöstä;
- e) henkilön, joka valvoo ohjattua harjoittelua, jonka tarkoituksena on pätevöittää merenkulkija pätevyyskirjan myöntämistä varten, on ymmärrettävä koulutusohjelman sisältö kaikilta osin sekä jokaisen harjoittelujakson erityiset oppimistavoitteet;
- f) henkilöön, joka suorittaa merellä tai maissa merenkulkijan pätevyyttä ohjatussa harjoittelussa koskevan arvion, jota on tarkoitus käyttää tämän direktiivin mukaisen pätevyyskirjan myöntämisessä, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:
 - i) hänellä on oltava asianmukaiset tiedot ja käsitys arvioitavasta pätevyydestä;
 - ii) hänen on oltava pätevä hoitamaan tehtäviä, joita arviointi koskee;
 - iii) hän on saanut asianmukaista koulutusta arviointimenetelmistä ja -käytännöistä;
 - iv) hänellä on oltava käytännön kokemusta arviointityöstä; ja

- v) jos arviointiin sisältyy simulaattorien käyttö, hänellä on oltava samantyyppisestä simulaattorista käytännön arviointikokemusta, joka on saatu kokeneen arvioijan valvonnassa ja tämän hyväksymällä tavalla;
- g) kun jäsenvaltio tunnustaa kurssin, oppilaitoksen tai oppilaitoksen antaman todistuksen osana pätevyyskirjan myöntämistä koskevia vaatimuksia, kouluttajien ja arvioijien pätevyys ja kokemus kuuluvat 10 artiklan laatuvaatimuksia koskevien säännösten soveltamisalaan. Tällaiseen pätevyteen, kokemukseen ja laatuvaatimusten soveltamiseen on sisällytettävä asianmukaista koulutusta opetusmenetelmistä sekä koulutus- ja arviointimenetelmistä, ja sen on oltava kaikkien d, e ja f alakohdan vaatimusten mukainen.

18 artikla

Kommunikointi laivalla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että:

- a) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa aluksissa on aina välineet, joiden avulla on aina mahdollista kommunikoida suullisesti koko laivaväen kanssa turvallisuuteen liittyvissä asioissa ja jotka takaavat erityisesti sen, että viestit ja ohjeet vastaanotetaan ajoissa ja ymmärretään oikein, sanotun kuitenkin rajoittamatta b ja d alakohdan säännöksiä;
- b) kaikissa jäsenvaltion lipun alla purjehtivissa matkustaja-aluksissa ja kaikissa jäsenvaltion satamasta lähtöisin olevissa ja/tai sinne suuntaavissa matkustaja-aluksissa on laivaväen tehokkaan suorituskäytön varmistamiseksi turvallisuusasioissa päätettävä yhtenäisestä työkielestä, joka kirjataan aluksen laivapäiväkirjaan;

laivanisännän tai aluksen päällikön on tarvittaessa määritettävä soveltuva työkieli. Kultakin merenkulkijalta on vaadittava, että hän ymmärtää kyseistä kieltä ja tarvittaessa kykenee antamaan määräyksiä ja ohjeita sekä vastaamaan niihin kyseisellä kielellä;

jos työkieli ei ole jäsenvaltion virallinen kieli, kaikissa kaavioissa ja luetteloissa, joiden edellytetään olevan esillä, on oltava käännös työkielelle;

- c) henkilökunnan, joka on vastuussa matkustajien auttamisesta hätätilanteessa matkustaja-aluksilla, on oltava helposti tunnistettavissa ja sillä on oltava tehtävänsä riittävät kommunikointitaidot, jotka muodostuvat seuraavien perusteiden muodostamasta kokonaisuudesta:
- i) tietyllä reitillä kuljetettavien matkustajien pääkansallisuksia vastaava kieli tai vastaavat kielet;

- ii) henkilökunnan taito käyttää perusohjeita annettaessa englanninkielisiä peruskäsitteitä voi toimia kommunikointikeinona vaikeuksissa olevia matkustajia auttaessa, riippumatta siitä, onko matkustajalla ja miehistön jäsenellä yhteistä kieltä;

- iii) mahdollinen tarve kommunikoida hätätilanteessa muilla keinoilla (osoittamalla, elekielellä, osoittamalla ohjetaulut, kokoontumispaikkojen, hengenpelastusvälineistön ja varauskäytävien sijainnit) silloin kun sanallinen viestintä ei ole mahdollista;

- iv) matkustajille näiden omalla äidinkielellä/äidinkielillä annettujen täydellisten turvallisuusmääräysten määrä;

- v) kielet, joilla hätäilmoitukset voidaan antaa hätä- tai rajoitustilanteessa ensisijaisen tärkeiden ohjeiden välittämiseksi matkustajille ja matkustajien auttamisesta vastuussa olevan henkilökunnan tehtävien helpottamiseksi;

- d) jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla öljysäiliöaluksilla, kemikaalisäiliöaluksilla ja kaasusäiliöaluksilla päällikön, päällystön ja miehistön on kyettävä kommunikoidaan keskenään yhdellä tai useammalla yhteisellä työkielellä;

- e) aluksen ja maissa olevien viranomaisten välillä on asianmukaiset viestintäyhteydet; viestinnän on tapahduttava SOLAS 74 -yleissopimuksen V luvun säännössä 14 olevan 4 kohdan mukaisesti;

- f) suorittaessaan satamavaltiona valvontaa direktiivin 95/21/EY säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös kolmannen maan lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tätä artiklaa.

19 artikla

Pätevyyskirjojen tunnustaminen

1. Merenkulkijoille, joilla ei ole 4 artiklassa tarkoitettua pätevyyskirjaa, voidaan antaa lupa työskennellä jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, jos heidän asianmukaisen pätevyyskirjansa tunnustamisesta on päätetty tämän artiklan 2–6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltion, joka aikoo tunnustaa kelpoisuustodistuksella asianmukaisen pätevyyskirjan, jonka kolmas maa on myöntänyt päällikölle, päällystön kuuluvalla tai radioasemanhoitajalle kyseisen maan lipun alla purjehtivalla aluksella palvelua varten, on esitettävä komissiolle kyseisen maan tunnustamista koskeva perusteltu pyyntö.

Komissio kerää Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana ja tarvittaessa yhteistyössä kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa liitteessä II tarkoitettut tiedot ja arvioi sen kolmannen maan koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmät, jonka tunnustamista on pyydetty, tarkistaakseen, täyttääkö kyseinen maa kaikki STCW-yleissopimuksen vaatimukset ja onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet pätevyyskirjapetosten torjumiseksi.

3. Komissio päättää kolmannen maan tunnustamisesta 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen kolmen kuukauden kuluessa tunnustamista koskevan pyynnön esittämispäivästä.

Jos tunnustaminen myönnetään, se pysyy voimassa, jollei 20 artiklan säännöksistä muuta johdu.

Jollei kyseisen kolmannen maan tunnustamisesta ole tehty päätöstä ensimmäisessä alakohdassa asetetussa määräajassa, pyynnön esittänyt jäsenvaltio voi päättää tunnustaa kyseisen kolmannen maan yksipuolisesti, kunnes on tehty päätös 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyn mukaisesti.

4. Jäsenvaltio voi päättää kelpuuttaa komission tunnustamien kolmansien maiden myöntämät pätevyyskirjat lippunsa alla purjehtivien alusten osalta ottaen huomioon liitteessä II olevan 4 ja 5 kohdan säännökset.

5. *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa ennen 14 päivää kesäkuuta 2005 julkaistut kolmansien maiden antamille pätevyyskirjoille myönnetyt tunnustukset pysyvät edelleen voimassa.

Tunnustuksia voivat käyttää kaikki jäsenvaltiot, jollei komissio ole myöhemmin peruuttanut niitä 20 artiklan mukaisesti.

6. Komissio laatii tunnustetuista kolmansista maista luettelon ja pitää sen ajan tasalla. Luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

7. Jäsenvaltio voi 5 artiklan 6 kohdan säännöksistä huolimatta olosuhteiden vaatiessa sallia sen, että merenkulkija palvelee toimessa, ei kuitenkaan muutoin kuin radio-ohjesäännössä määrätyn edellytyksin radiosähkötäjänä tai radioasemanhoitajana, korkeintaan kolmen kuukauden ajan sen lipun alla purjehtivalla aluksella, jos merenkulkijalla on asianmukainen ja voimassa oleva pätevyyskirja, joka on myönnetty ja kelpuutettu kolmannen maan vaatimusten mukaisesti, mutta johon kyseinen jäsenvaltio ei ole vielä liittännyt tunnustamisen osoittavaa kelpoisuustodistusta siten, että se olisi pätevä palveluun aluksella, joka purjehtii sen lipun alla.

Asiakirjatodisteet siitä, että toimivaltaisille viranomaisille on jätetty merkintää koskeva hakemus, on oltava saatavilla.

20 artikla

STCW-yleissopimuksen vaatimusten noudattamatta jättäminen

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, sen on viipymättä ilmoitettava siitä komissiolle ja esitettävä näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II esitetyissä perusteissa edellytetään.

Komissio antaa asian välittömästi 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi.

2. Jos komissio katsoo, että tunnustettu kolmas maa ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, se ilmoittaa viipymättä siitä jäsenvaltioille ja esittää näkemyksensä perusteet, sen estämättä, mitä liitteessä II vahvistetuissa perusteissa edellytetään.

Komissio antaa asian välittömästi 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi.

3. Kun jäsenvaltio aikoo peruuttaa kaikkien kolmannen maan myöntämien pätevyyskirjojen kelpoisuustodistukset, sen on viipymättä ilmoitettava aikomuksestaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä esitettävä sen perusteet.

4. Komissio arvioi Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana kyseisen kolmannen maan tunnustamisen uudelleen tarkastaakseen, onko maa laiminlyönyt noudattaa STCW-yleissopimuksen vaatimuksia.

5. Jos on aihetta olettaa, että tietty merenkulkualan oppilaitos ei enää noudata STCW-yleissopimuksen vaatimuksia, komissio ilmoittaa kyseiselle maalle, että tämän maan pätevyyskirjojen tunnustaminen peruutetaan kahden kuukauden kuluttua, jollei toteuteta toimenpiteitä STCW-yleissopimuksen kaikkien vaatimusten noudattamiseksi.

6. Tunnustamisen peruuttamista koskeva päätös tehdään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyn mukaisesti kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion tekemän ilmoituksen antamispäivästä.

Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet päätöksen panemiseksi täytäntöön.

7. Pätevyyskirjojen tunnustamista todistavat kelpoisuustodistukset, jotka on myönnetty 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti ennen kuin kolmannen maan tunnustamisen peruuttamisesta on tehty päätös, jäävät voimaan. Merenkulkijat, joilla on tällaiset todistukset, eivät kuitenkaan voi hakea todistusta, jossa tunnustetaan korkeampi pätevyys, paitsi jos pätevyystason korottamisen perusteena on yksinomaan meripalvelusta saatu lisäkokeemus.

21 artikla

Uudelleenarviointi

1. Komissio arvioi uudelleen 19 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla menettelyllä tunnustetut kolmannet maat, 19 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut maat mukaan lukien, Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi tarkistaakseen, että ne täyttävät liitteessä II säädetyt asiaa koskevat perusteet ja sen, onko toteutettu asianmukaiset toimenpiteet pätevyyskirjapetosten torjumiseksi.

2. Komissio määrittelee kolmansien maiden arvioinnin ensisijaiset perusteet 23 artiklan mukaisesta satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta saatujen suorituskykyä koskevien tietojen sekä kolmansien maiden STCW-koodin A-1/7 osaston mukaisesti riippumattomien arviointien tuloksista toimittamien kertomusten perusteella.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille kertomuksen arvioinnin tuloksista.

22 artikla

Satamavaltioiden suorittama valvonta

1. Lukuun ottamatta 2 artiklassa soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjä aluslajeja kukin alus on siitä riippumatta, minkä lipun alla se purjehtii, jäsenvaltion satamassa ollessaan satamavaltion valvonnan alainen, jonka suorittavat kyseisen jäsenvaltion asianmukaisesti valtuuttamat virkailijat sen tarkastamiseksi, että kaikilla aluksella työskentelevillä merenkulkijoilla, joilta STCW-yleissopimuksen mukaisesti edellytetään pätevyysasiakirja, on tällainen pätevyyskirja tai asianmukainen erivapaus.

2. Suorittaessaan satamavaltiona valvontaa tämän direktiivin säännösten nojalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia direktiivin 95/21/EY asiaa koskevia säännöksiä ja menettelyjä sovelletaan.

23 artikla

Satamavaltioiden valvontamenettelyt

1. Rajoittamatta direktiivin 95/21/EY soveltamista satamavaltioiden 22 artiklan nojalla suorittama valvonta rajoitetaan seuraaviin tarkastuksiin:

a) tarkastetaan, että kullakin aluksella työskentelevällä merenkulkijalla, jolta edellytetään pätevyyskirja STCW-yleissopimuksen mukaisesti, on asianmukainen pätevyyskirja tai voimassa oleva erivapaus tai että hän esittää asiakirjatodisteen siitä, että pätevyyskirjan tunnustamista osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille;

b) tarkastetaan, että aluksella työskentelevien merenkulkijoiden lukumäärä ja pätevyyskirjat ovat aluksen turvallista miehitystä koskevien lippuvaltion viranomaisten vaatimusten mukaisia.

2. On suoritettava STCW-koodin A osan mukaisesti tehtävä arviointi siitä, kykenevätkö aluksen merenkulkijat täyttämään STCW-yleissopimuksen mukaiset vahdinpitovaatimukset, jos on selvät perusteet uskoa, että näitä vaatimuksia ei ole noudatettu, koska on tapahtunut jokin seuraavista:

a) alus on ollut osallisena yhteentörmäyksessä, ajanut karille tai maihin;

b) ollessaan matkalla, ankkurissa tai laiturissa alus on aiheuttanut sellaisia päästöjä, jotka ovat kansainvälisten yleissopimusten vastaisia;

c) alusta on ohjailtu poikkeavalla tai epävarmalla tavalla, mistä johtuu, että IMO:n hyväksymiä reittisuunnittelutoimenpiteitä tai turvallisia navigointikäytäntöjä ja -menettelyjä ei ole noudatettu;

d) aluksella on muutoin toimittu siten, että henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle on aiheutunut vaaraa;

e) pätevyyskirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyyskirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja alun perin myönnettiin;

f) alus purjehtii sellaisen maan lipun alla, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta, tai aluksen päällikön taikka päällystön tai miehistön kuuluvan pätevyyskirjan on myöntänyt kolmas maa, joka ei ole ratifioinut STCW-yleissopimusta.

3. Pätevyyskirjan tarkastuksen lisäksi merenkulkijaa voidaan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä vaatia osoittamaan pätevyytensä asemapaikassaan. Tämän osoittamiseen voi kuulua sen tarkastaminen, että vahdinpitovaatimuksiin liittyvät toiminnalliset vaatimukset on täytetty ja että merenkulkijat osaavat toimia tarkoituksenmukaisesti hätätilanteissa pätevyystasonsa mukaisesti.

24 artikla

Aluksen pysäyttäminen

Rajoittamatta direktiivin 95/21/EY soveltamista seuraavat puutteet ovat tämän direktiivin nojalla ainoat perusteet sille, että jäsenvaltio pysäyttää aluksen, jos satamavaltion valvontaa suorittava virkailija on todennut, että ne aiheuttavat vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle:

a) merenkulkijoilla ei ole pätevyyskirjaa, asianmukaista pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai asiakirjatodistetta siitä, että tunnustamisen osoittavaa merkintää koskeva hakemus on tehty lippuvaltion viranomaisille;

- b) aluksella ei noudateta turvallista miehitystä koskevia lippuvaltion vaatimuksia;
- c) komentosiltavahti- tai konevahtijärjestelyt eivät vastaa alukselle lippuvaltiossa asetettuja vaatimuksia;
- d) vahdista puuttuu henkilö, joka olisi pätevä käyttämään turvalliseen navigointiin, hätäradioliikenteeseen tai meren pilaantumisen ehkäisemiseen tarvittavaa välineistöä;
- e) merenkulkijoiden ammattitaitoa niihin tehtäviin, joita heille on osoitettu aluksen turvallisuuden varmistamiseksi ja saastuttamisen estämiseksi, ei pystytä osoittamaan; ja
- f) aluksella ei ole käytettävissä riittävästi levänneitä ja muutoin työkuuntoisia henkilöitä ensimmäiseen vahtiin matkan alkaessa eikä seuraaviin vahtivuoroihin.

25 artikla

Vaatimusten noudattamisen säännöllinen valvonta

Komissio tarkastaa Euroopan meriturvallisuusviraston avustamana säännöllisesti ja vähintään joka viides vuosi, että jäsenvaltiot noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta perustamissopimuksen 226 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

26 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 14 päivänä joulukuuta 2008 arviointikertomuksen, joka perustuu STCW-yleissopimuksen määräysten, niiden täytäntöönpanon sekä turvallisuuden ja miehistön koulutustason välisestä suhteesta saatujen tietojen perusteelliseen analysointiin ja arviointiin.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 25 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella laaditun arviointikertomuksen viimeistään 20 päivänä lokakuuta 2010.

Kertomuksessa komissio selvittää, miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet tätä direktiiviä, ja tarvittaessa ehdottaa lisätoimenpiteitä.

27 artikla

Muuttaminen

1. Komissio voi muuttaa tätä direktiiviä 1 artiklan 16, 17, 18, 23 ja 24 alakohdassa tarkoitettujen kansainvälisten sääntöjen voimaan tulleiden muutosten soveltamiseksi.

Komissio voi myös muuttaa tätä direktiiviä yhteisön lainsäädännön asiaa koskevien muutosten soveltamiseksi.

Toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, päätetään 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. STCW-yleissopimuksessa hyväksyttävien uusien keinojen tai pöytäkirjojen seurauksena neuvosto on komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parlamentaariset menettelyt ja IMO:n asiaa koskevat menettelyt antanut yksityiskohdalliset säännöt näiden uusien keinojen tai pöytäkirjojen ratifiomisesta ja huolehtinut siitä, että niitä sovelletaan samanaikaisesti ja yhdenmukaisella tavalla kaikissa jäsenvaltioissa.

3. Edellä 1 artiklan 16, 17, 18, 21, 22 ja 24 kohdassa tarkoitettuihin kansainvälisiin oikeudellisiin asiakirjoihin tehdyt muutokset voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002⁽¹⁾ 5 artiklaa noudattaen.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2099/2002 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan kahdeksaksi viikoksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

29 artikla

Siirtymäsäännökset

Jos jäsenvaltio 12 artiklan nojalla myöntää uudelleen tai pidentää sellaisen pätevyyskirjan voimassaoloaika, jonka se alun perin on myöntänyt niiden määräysten mukaisesti, joita sovellettiin ennen 1 päivää helmikuuta 1997, jäsenvaltio saa harkintansa mukaan korvata alkuperäisessä pätevyyskirjassa olevat veitousrajoitukset seuraavasti:

- a) "200 bruttorekisteritonnia" voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 500;
- b) "1 600 bruttorekisteritonnia" voidaan korvata bruttovetoisuutta osoittavalla luvulla 3 000.

30 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, joka koskee 1, 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 ja 29 artiklan sekä liitteiden I ja II mukaisesti hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomista, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseisiä seuraamuksia sovelletaan. Näiden säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

31 artikla

Tietojen anto komissiolle

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

32 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2001/25/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä III olevassa B osassa lueteltuja jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

33 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

34 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 19 päivänä marraskuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J.-P. JOUYET

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETUT STCW-YLEISSOPIMUKSEN KOULUTUSVAATIMUKSET

I LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä liitteessä tarkoitettuja sääntöjä täydennetään pakollisilla määräyksillä, jotka sisältyvät STCW-koodin A osaan, lukuun ottamatta VIII luvun sääntöä VIII/2.

Kaikki viittaukset sääntöjen vaatimuksiin ovat myös viittauksia STCW-koodin A osassa olevaan vastaavaan osastoon.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että merenkulkijoilla on sellainen STCW-säännösten A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ja A-II/4 osastossa määritelty riittävä kielitaito, joka antaa heille mahdollisuuden suorittaa tehtävänsä vastaanottavan jäsenvaltion lipun alla kulkevassa aluksessa.

3. STCW-koodin A osassa esitetään pätevyysvaatimukset, jotka hakijan on osoitettava täyttävänsä, jotta pätevyyskirja voidaan myöntää ja uusia STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti. VII luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien vaihtoehtoisten määräysten ja II, III ja IV luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien määräysten välisen yhteyden selventämiseksi pätevyysvaatimuksissa määritetyt taidot on luokiteltu seuraaviin seitsemään tehtäväalueeseen:

1. Navigointi;
2. Lastin käsittely ja ahtaus;
3. Aluksen toiminnan valvonta ja aluksella olevista henkilöistä huolehtiminen;
4. Laivakonetekniikka;
5. Sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka;
6. Huolto ja korjaus;
7. Radioliikenne,

seuraavien vastuualueiden mukaisesti:

1. Johtotaso;
2. Operatiivinen taso;
3. Suoritustaso.

Tehtävä- ja vastuualueet määritellään STCW-koodin A osan II, III ja IV luvussa mainittujen pätevyysvaatimusten taulukoiden alaotsikoissa.

II LUKU

PÄÄLLIKÖ JA KANSIOSASTO

Sääntö II/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,

- 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään yksi vuosi osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu STCW-koodin A-II/1 osaston vaatimukset täyttävää aluksella tapahtuvaa koulutusta ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai hänen on muutoin oltava suorittanut hyväksytyä meripalvelua vähintään kolme vuotta,
- 2.3 täytynyt suorittaa komentosiltavahtiin liittyviä tehtäviä päällikön tai pätevän vahtipäällikön valvonnassa vähintään kuusi kuukautta vaaditun meripalvelun aikana,
- 2.4 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
- 2.5 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/1 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten päälliköille ja yliperämiehille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

Päällikkö ja yliperämies, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000

1. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa;
 - 2.1.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten vähintään 12 kuukautta, ja
 - 2.1.2 päällikön pätevyyskirjaa varten vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa päälliköille ja perämiehelle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Alusten päällikkö ja perämies, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä

3. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.
4. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 4.1 yliperämiehen pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset.
 - 4.2 päällikön pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, asetetut vaatimukset ja täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä, ja
 - 4.3 täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa alusten päälliköille ja perämiehille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä, määritetyt pätevyysvaatimukset.

*Sääntö II/3***Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi alusten komentosiltavahdin vahtipäälliköille ja päälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on alle 500**

Alukset, joita ei käytetä rannikkoliikenteeseen

1. Jokaisella merialuksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava sellainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan aluksen päällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.
2. Jokaisella merialuksella, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, päälliköllä on oltava sellainen asianmukainen pätevyyskirja, joka annetaan alusten päälliköille silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on 500:n ja 3 000:n välillä.

Alukset, joita käytetään rannikkoliikenteeseen

Komentosiltavahdin vahtipäällikkö

3. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.
4. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:
 - 4.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 4.2 täytynyt suorittaa:
 - 4.2.1 erityiskoulutus, mukaan lukien tarvittava määrä hallinnon vaatimaa asianmukaista meripalvelua, tai
 - 4.2.2 hyväksyttyä meripalvelua kansiosastossa vähintään kolme vuotta,
 - 4.3 täytettävä määrättyjen radiotehtävien suorittamista koskevat IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
 - 4.4 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten komentosiltavahdin vahtipäällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.

Päällikkö

5. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päälliköllä on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.
6. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on:
 - 6.1 oltava vähintään 20 vuoden ikäinen,
 - 6.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua komentosiltavahdin vahtipäällikkönä vähintään 12 kuukautta, ja
 - 6.3 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten päällikölle silloin, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, määritetyt pätevyysvaatimukset.
7. Vapautukset

Jos hallinto katsoo, että aluksen koko ja liikennöintiolosuhteet ovat sellaiset, että tämän säännön ja STCW-koodin A-II/3 osaston kaikkien vaatimusten noudattaminen on kohtuutonta tai mahdotonta, se voi vapauttaa tällaisen aluksen tai alusluokan päällikön tai komentosiltavahdin vahtipäällikön soveltuvassa määrin joistakin vaatimuksista, ottaen kuitenkin huomioon kaikkien samoilla vesillä liikkuvien alusten turvallisuuden.

*Sääntö II/4***Pakolliset vähimmäisvaatimukset komentosiltavahtiin osallistuville vahtimiehille**

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehellä, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin komentosiltavahdin aikana ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,
 - 2.2 täytynyt suorittaa:
 - 2.2.1 hyväksytty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai
 - 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, ja
 - 2.3 täytettävä STCW-koodin A-II/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä komentosiltavahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan päällikön, komentosiltavahdin vahtipäällikön tai pätevän vahtimiehen välittömässä valvonnassa.
4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa toimessa kansiosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

III LUKU

KONEOSASTO

*Sääntö III/1***Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen vahtikonemestareille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystäville konemestareille**

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksen miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarella ja ajoittain miehittämättömän konehuoneen päivystävällä konemestarella on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 2.2 täytynyt suorittaa vähintään kuusi kuukautta meripalvelua koneosastolla STCW-koodin A-III/1 osaston mukaisesti, ja
 - 2.3 täytynyt suorittaa hyväksyttyä koulutusta ja harjoittelua vähintään 30 kuukautta, johon sisältyy hyväksytyyn harjoittelukirjaan merkittyä koulutusta aluksella, ja täytettävä STCW-koodin A-III/1 osaston pätevyysvaatimukset.

*Sääntö III/2***Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille**

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoltaan vähintään 3 000 kW merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarella on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset ja
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 36 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta on palveltava konemestarina vastuullisessa asemassa sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyuden, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

*Sääntö III/3***Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevien alusten konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille**

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW ja 3 000 kW välillä olevan merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarella on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset ja
 - 2.1.1 ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina ja
 - 2.1.2 konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 24 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyuden, ja
 - 2.2 täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-III/3 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokainen konepäällistöön kuuluva, joka on pätevä toimimaan ensimmäisenä konemestarina aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on vähintään 3 000 kW, saa toimia konepäällikkönä aluksissa, joiden pääkuljetuskoneiston teho on alle 3 000 kW, jos hän on suorittanut vähintään 12 kuukautta hyväksyttyä meripalvelua vastuullisessa konepäällistöön kuuluvassa asemassa ja pätevyyskirjaan on tehty tästä merkintä.

*Sääntö III/4***Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehityssä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa**

1. Jokaisella miehistön jäsenellä, joka osallistuu konehuonevahtiin tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW merialuksella, ei kuitenkaan koulutettavana olevalla eikä sellaisella vahtimiehellä, jonka tehtäviin ei vaadita koulutusta, on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on:
 - 2.1 oltava vähintään 16 vuoden ikäinen,

- 2.2 täytynyt suorittaa:
- 2.2.1 hyväksyty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus, tai
- 2.2.2 erityiskoulutus, joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan lukien vähintään kaksi kuukautta hyväksytyä meripalvelua, ja
- 2.3 täytettävä STCW-koodin A-III/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä konehuonevahtiin liittyviin tehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan pätevän konepäällystön jäsenen tai pätevän miehistön jäsenen välittömässä valvonnassa.
4. Jäsenvaltiot voivat katsoa merenkulkijoiden täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos he ovat palvelleet vastaavassa tehtävässä koneosastossa vähintään yhden vuoden ajan niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät STCW-yleissopimuksen voimaantuloa kyseisen jäsenvaltion osalta.

IV LUKU

RADIOVIESTINTÄ JA RADIOHENKILÖSTÖ

Selventävä huomautus

Radiopäivystystä koskevat pakolliset määräykset annetaan radio-ohjesäännössä ja SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna. Radiohuoltoa koskevat määräykset annetaan SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön antamissa ohjeissa.

Sääntö IV/1

Sovellettamisala

- Lukuun ottamatta 2 kohdan säännöksiä, tämän luvun säännöksiä sovelletaan radiohenkilöstöön aluksilla, joilla käytetään merenkulun maailmanlaajuista hätä- ja turvallisuusjärjestelmää (GMDSS), sellaisena kuin siitä on määrätty SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna.
- Radiohenkilöstön ei edellytetä täyttävän tämän luvun vaatimuksia sellaisilla aluksilla, joiden ei edellytetä noudattavan SOLAS 74 -yleissopimuksen IV luvun GMDSS-määräyksiä. Kyseisillä aluksilla olevan radiohenkilöstön edellytetään kuitenkin noudattavan radio-ohjesääntöä. Hallinnon on varmistettava, että radio-ohjesäännössä määrätty asianmukaiset pätevyyskirjat myönnetään tällaiselle radiohenkilöstölle tai että ne tunnustetaan.

Sääntö IV/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset GMDSS-pätevyyskirjojen myöntämiseksi radiohenkilöstölle

- Jokaisella radiotehtävistä vastaavalla tai niitä suorittavalla henkilöllä on oltava hallinnon myöntämä tai tunnustama radio-ohjesäännön määräysten mukainen GMDSS-pätevyyskirja sellaisella aluksella, jonka edellytetään osallistuvan GMDSS-järjestelmään.
- Lisäksi jokaisen, joka hakee pätevyyskirjaa palvelukseen tämän säännön nojalla aluksella, jolla SOLAS 74 -yleissopimuksen mukaisesti on oltava radiolaitteisto, on:
 - oltava vähintään 18 vuoden ikäinen, ja
 - täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus ja harjoittelu sekä täytettävä STCW-koodin A-IV/2 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.

V LUKU

HENKILÖSTÖN ERITYISET KOULUTUSVAATIMUKSET TIETTYIHIN ALUSLAJEIHIN KUULUVILLA ALUKSILLA

Sääntö V/1

Säiliöalusten päälliköiden, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

- Päällystön ja miehistön jäsenten, joiden on määrä suorittaa vastuullisina säiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on käytävä säännön VI/1 mukainen maissa järjestettävä palontorjuntakurssi ja suoritettava:

- 1.1 vähintään kolme kuukautta hyväksyttyä meripalvelua säiliöaluksilla riittävien tietojen hankkimiseksi turvallisista toimintatavoista, tai
- 1.2 hyväksytty, säiliöaluksiin perehdyttävä kurssi, johon sisältyy vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa tarkoitettujen kurssin kurssivaatimukset;

hallinto voi kuitenkin hyväksyä 1.1 kohdassa säädettyä lyhyemmän jakson valvottua meripalvelua, jos
- 1.3 tämä hyväksytty jakso on vähintään yksi kuukausi,
- 1.4 säiliöaluksen bruttovetoisuus on alle 3 000,
- 1.5 säiliöaluksen kyseisen jakson aikana tekemät matkat kestävät korkeintaan 72 tuntia, ja
- 1.6 säiliöaluksen toiminnalliset ominaisuudet, matkojen lukumäärä sekä lastaus- ja purkamistoimet kyseisenä aikana ovat sellaiset, että vastaavien tietojen ja kokemuksen hankkiminen on mahdollista.
2. Päälliköltä, konepäälliköltä, yliperämiehiltä, ensimmäisiltä konemestareilta ja jokaiselta muulta henkilöltä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta ja matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta tai lastinkäsittelystä, edellytetään 1.1 tai 1.2 kohdan vaatimusten täyttämisen lisäksi:
 - 2.1 kokemusta, joka liittyy heidän tehtäviinsä sen aluslajin säiliöaluksella, jolla he palvelevat, ja
 - 2.2 sellaisen hyväksytyyn erityiskoulutusohjelman suorittamista, joka kattaa vähintään STCW-koodin A-V/1 osastossa määritetyt aiheet, jotka liittyvät heidän tehtäviinsä öljysäiliöaluksella, kemikaalisäiliöaluksella tai kaasusäiliöaluksella, jolla he palvelevat.
3. Kahden vuoden ajan siitä, kun STCW-yleissopimus tulee voimaan jäsenvaltion osalta, merenkulkijoiden voidaan katsoa täyttävän 2.2 kohdan vaatimukset, jos he ovat palvelleet soveltuvassa toimessa kyseisen aluslajin säiliöaluksella vähintään yhden vuoden ajan viiden edeltävän vuoden aikana.
4. Hallinnon on varmistettava, että asianmukainen pätevyyskirja myönnetään soveltuvan 1 tai 2 kohdan mukaisesti päteville päälliköille ja päällystön kuuluville tai että aikaisempaan pätevyyskirjaan tehdään asianmukainen merkintä. Jokaiselle täten pätevyityneelle miehistön jäsenelle on myönnettävä asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö V/2

Ro-ro-matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten päälliköihin, päällystön, miehistön ja muuhun laivaväkeen. Hallinnot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien ro-ro-matkustaja-alusten henkilöstöön.
2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4–8 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastualueiden mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin ro-ro-matkustaja-aluksilla.
3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutukseen edellytetään olevan 4, 7 ja 8 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai heidän on todistettava, että he ovat hankkineet vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.
4. Päällikön, päällystön ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 1 kappaleessa määritetty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.

5. Päälliköiden, päällystön ja muun laivaväen, jolla on erityistehtäviä tai vastuualueita ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 2 kappaleessa määritetty perehdytyskoulutus.
6. Ro-ro-matkustaja-alusten matkustajajaloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 3 kappaleessa määritetty turvallisuuskoulutus.
7. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä tai rungossa olevien aukkojen sulkemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 4 kappaleessa määritetty matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta sekä rungon eheyttä koskeva hyväksytty koulutus.
8. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osastossa olevassa 5 kappaleessa määritetty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva hyväksytty koulutus.
9. Hallintojen on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritettua koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

Sääntö V/3

Muiden matkustaja-alusten kuin ro-ro-matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien muiden matkustaja-alusten kuin ro-ro-matkustaja-alusten päälliköihin, päällystön, miehistön ja muuhun laivaväkeen. Hallinnot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten henkilöstöön.
2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4–8 kohdassa vaadittu toimensa, tehtäviensä ja vastuualueidensa mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin matkustaja-aluksilla.
3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutuksen edellytetään olevan 4, 7 ja 8 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai heidän on todistettava, että he ovat hankkineet vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.
4. Henkilöstön, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 1 kappaleessa määritetty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.
5. Päälliköiden, päällystön ja muun laivaväen, jolla on erityistehtäviä tai vastuualueita matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 2 kappaleessa määritetty perehdytyskoulutus.
6. Matkustaja-alusten matkustajajaloissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 3 kappaleessa määritetty turvallisuuskoulutus.
7. Päälliköiden, yliperämiesten ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 4 kappaleessa määritetty matkustajaturvallisuutta koskeva hyväksytty koulutus.
8. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/3 osastossa olevassa 5 kappaleessa määritetty kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva hyväksytty koulutus.
9. Hallintojen on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritettua koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

VI LUKU

TOIMINTA HÄTÄTILANTEISSA, TYÖTURVALLISUUS, LÄÄKINTÄHUOLTO JA PELASTAUTUMINEN

Sääntö VI/1

Kaikkien merenkulkijoiden perehdytyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta ja opastusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

Merenkulkijoiden on saatava perehdytyskoulutusta, turvallisuusasioiden peruskoulutusta tai opastusta STCW-koodin A-VI/1 osaston mukaisesti, ja heidän on täytettävä siinä määritetyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi pelastusveneiden ja -lauttojen, valmiusveneiden ja nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta

1. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta, on:
 - 1.1 oltava vähintään 18 vuoden ikäinen,
 - 1.2 täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai oltava osallistunut hyväksytyyn koulutukseen sekä suorittanut hyväksyttyä meripalvelua vähintään kuusi kuukautta, ja
 - 1.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/2 osastossa olevassa 1–4 kappaleessa pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.
2. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta, on:
 - 2.1 omattava pätevyystodistus pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta,
 - 2.2 täytynyt osallistua hyväksytyyn koulutukseen, ja
 - 2.3 täytettävä STCW-koodin A-VI/3 osastossa olevassa 5–8 kappaleessa nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset.

Sääntö VI/3

Palontorjunnan jatkokoulutusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Palontorjuntatehtävien ohjaamiseen määrättyjen merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa menestyksellisesti palontorjuntatekniikan jatkokoulutus, jossa kiinnitetään erityistä huomiota organisointiin, menettelytapoihin ja johtamiseen STCW-koodin A-VI/3 osaston määräysten mukaisesti, ja heidän on täytettävä kyseisessä osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
2. Jos palontorjunnan jatkokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyysasiakirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut palontorjunnan jatkokoulutukseen.

Sääntö VI/4

Ensiapuun ja lääkintähuoltoon liittyvät pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Aluksella ensiaputehtäviin määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 1, 2 ja 3 kappaleessa määritetyt ensiapua koskevat pätevyysvaatimukset.
2. Aluksella lääkintähuollosta vastaavien merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osastossa olevassa 4, 5 ja 6 kappaleessa määritetyt aluksilla tapahtuvaa lääkintähuoltoa koskevat pätevyysvaatimukset.
3. Jos ensiapu- tai lääkintähuoltokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan vaatimuksiin, on annettava erityistodistus tai tarvittaessa muu asiakirjatodiste, jossa todetaan, että todistuksen haltija on osallistunut ensiapukurssille tai lääkintähuoltokoulutukseen.

VII LUKU

VAIHTOEHTOISET PÄTEVYYSKIRJAT

Sääntö VII/1

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntäminen

1. Huolimatta tämän liitteen II ja III luvussa asetetuista pätevyyskirjan myöntämistä koskevista vaatimuksista jäsenvaltiot voivat myöntää muita kuin kyseisten lukujen säännöissä mainittuja pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, jos:
 - 1.1 pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavat tehtävät ja vastuualueet on valittu STCW-koodin A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 ja A-IV/2 osastossa olevista tehtävistä ja vastuualueista ja ne vastaavat niitä täysin,
 - 1.2 hakijat ovat suorittaneet pätevyyskirjoissa ja merkinnöissä mainittavia tehtäviä ja vastuualueita vastaavan hyväksytyt koulutuksen ja harjoittelun sekä täyttävät pätevyysvaatimukset, joista määrätään STCW-koodin asiaankuuluvissa osastoissa ja kyseisen koodin A-VII/1 osastossa,
 - 1.3 hakijat ovat suorittaneet hyväksytyt meripalvelun, joka vastaa pätevyyskirjassa mainittavia tehtäviä ja vastuualueita. Meripalvelun on oltava pituudeltaan vähintään tämän liitteen II ja III luvussa säädetyn mukainen. Meripalvelu ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin mitä STCW-koodin A-VII/2 osastossa määrätään,
 - 1.4 pätevyyskirjan hakijoiden, joiden on määrä toimia operatiivisen tason navigointitehtävissä, on täytettävä IV luvun sääntöjen soveltuvat vaatimukset voidakseen hoitaa määrättyjä radiotehtäviä radio-ohjesäännön mukaisesti, ja
 - 1.5 pätevyyskirjat myönnetään 11 artiklan vaatimusten ja STCW-koodin VII luvun määräysten mukaisesti.
2. Tämän luvun nojalla ei myönnetä pätevyyskirjaa, jollei jäsenvaltio ole toimittanut STCW-yleissopimuksessa vaadittuja tietoja komissiolle.

Sääntö VII/2

Pätevyyskirjojen myöntäminen merenkulkijoille

Jokaisella merenkulkijalla, joka suorittaa STCW-koodin II luvun taulukoissa A-II/1, A-II/2, A-II/3 tai A-II/4 taikka III luvun taulukoissa A-III/1, A-III/2 tai A-III/4 taikka IV luvun taulukossa A-IV/2 yksilöidyn tehtävän tai tehtäviä, on oltava asianmukainen pätevyyskirja.

Sääntö VII/3

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisessä noudatettavat periaatteet

1. Jäsenvaltion, joka myöntää vaihtoehtoisia pätevyyskirjoja tai valtuuttaa niiden myöntämiseen, on varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:
 - 1.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelmän saa ottaa käyttöön ainoastaan, jos sillä varmistetaan vähintään sama meriturvallisuustaso ja ehkäistään saastumista vähintään yhtä paljon kuin muissa luvuissa säädetään, ja
 - 1.2 kaikissa tämän luvun nojalla tehtävissä vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisjärjestelyissä on otettava huomioon pätevyyskirjojen keskinäinen vastaavuus muiden lukujen nojalla myönnettävien pätevyyskirjojen kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun keskinäisen vastaavuuden periaatteella varmistetaan, että:
 - 2.1 II ja/tai III lukujen järjestelyiden nojalla pätevyyskirjansa saaneet ja VII luvun nojalla pätevyyskirjansa saaneet merenkulkijat voivat palvella aluksilla, joilla on joko perinteinen tai muunlainen aluksen sisäinen organisaatio, ja
 - 2.2 merenkulkijoita ei kouluteta erityisiin aluksen sisäisiin järjestelyihin siten, että se heikentäisi heidän kykyään käyttää taitojaan muualla.

3. Seuraavat periaatteet on otettava huomioon myönnettäessä pätevyyskirjaa tämän luvun nojalla:
 - 3.1 vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämistä ei saa käyttää:
 - 3.1.1 aluksella olevan laivaväen lukumäärän vähentämiseen;
 - 3.1.2 ammattikunnan yhtenäisyyden tai merenkulkijoiden ammattitaidon alentamiseen, tai
 - 3.1.3 perusteena konevahdista vastaavien päällystön jäsenten ja kansivahdista vastaavien päällystön jäsenten tehtävien yhdistämiseen yhden pätevyyskirjan haltijalle minkään vahdin aikana, ja
 - 3.2 henkilö, jolla on aluksen päällikkyys, on nimitettävä päälliköksi, eikä minkään vaihtoehtoisen pätevyyskirjan myöntämisympäristön käyttöönotto saa vaikuttaa haitallisesti päällikön ja muiden oikeudelliseen asemaan ja käskyvaltaan.
 4. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan periaatteilla on varmistettava sekä kansi- että konepäällystön pätevyden säilyminen.
-

LIITE II

19 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PERUSTEET SELLAISTEN KOLMANSIEN MAIDEN TUNNUSTAMISELLE, JOTKA OVAT MYÖNTÄNEET PÄTEVYYSKIRJOJA TAI JOIDEN VALTUUTUKSELLE PÄTEVYYSKIRJOJA ON MYÖNNETTY

1. Kolmannen maan on oltava STCW-yleissopimuksen osapuoli.
2. IMO:n meriturvallisuuskomitea on todennut kolmannen maan osoittaneen, että STCW-yleissopimuksen määräykset on pantu täysimääräisesti ja kaikilta osin täytäntöön.
3. Komissio on Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella ja tarvittaessa yhteistyössä kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa vahvistanut kaikin tarvittavin toimenpitein, joihin voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että pätevyystasoa, pätevyyskirjojen myöntämistä ja kelpuuttamista sekä rekisterin pitämistä koskevia vaatimuksia noudatetaan kaikilta osin ja että STCW-yleissopimuksen säännön I/8 vaatimusten nojalla on perustettu laadunvarmistusjärjestelmä.
4. Jäsenvaltio on tekemässä kyseisen kolmannen maan kanssa sitoumusta siitä, että kaikista merkittävistä muutoksista STCW-yleissopimuksen mukaisesti toteutetuissa koulutusta ja pätevyyskirjojen myöntämistä koskevissa järjestelyissä ilmoitetaan viipymättä.
5. Jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteet sen varmistamiseksi, että merenkulkija, joka esittää tunnustamista varten johtotason tehtäviin oikeuttavan pätevyyskirjan, tuntee riittävästi sellaista jäsenvaltion merilainsäädäntöä, joka liittyy tehtäviin, joita hänellä on oikeus suorittaa.
6. Jos jäsenvaltio haluaa täydentää arviointia siitä, noudattaako kolmas maa vaatimuksia, arvioimalla tiettyjä merenkulkualan oppilaitoksia, sen on meneteltävä STCW-koodin A-I/6 osaston määräysten mukaisesti.

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(32 artiklassa tarkoitettut)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/25/EY
(EYVL L 136, 18.5.2001, s. 17)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/84/EY Ainoastaan 11 artikla
(EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/103/EY
(EUVL L 326, 13.12.2003, s. 28)

Komission direktiivi 2005/23/EY
(EUVL L 62, 9.3.2005, s. 14)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/45/EY Ainoastaan 4 artikla
(EUVL L 255, 30.9.2005, s. 160)

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseksi

(32 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
2002/84/EY	23 päivä marraskuuta 2003
2003/103/EY	14 päivä toukokuuta 2005
2005/23/EY	29 päivä syyskuuta 2005
2005/45/EY	20 päivä lokakuuta 2007

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2001/25/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan johdantokappale	2 artiklan johdantokappale
2 artiklan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	2 artiklan a–d alakohta
3–7 artikla	3–7 artikla
7 a artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artiklan 1 kohdan johdantokappale	10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
9 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
9 artiklan 1 kohdan c alakohdan toinen virke	10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan d alakohta	10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohta
9 artiklan 2 ja 3 kohta	10 artiklan 2 ja 3 kohta
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	13 artikla
13 artikla	14 artikla
14 artikla	15 artikla
15 artikla	16 artikla
16 artiklan 1 kohdan johdantokappale	17 artiklan 1 kohdan johdantokappale
16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	17 artiklan 1 kohdan a–d alakohta
16 artiklan 2 kohdan johdantokappale	17 artiklan 2 kohdan johdantokappale
16 artiklan 2 kohdan a alakohdan 1 ja 2 alakohta	17 artiklan 2 kohdan a alakohdan i ja ii luetelmakohta
16 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta	17 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta
16 artiklan 2 kohdan d alakohdan 1 ja 2 alakohta	17 artiklan 2 kohdan d alakohdan i ja ii luetelmakohta
16 artiklan 2 kohdan d alakohdan 3 alakohdan i ja ii luetelmakohta	17 artiklan 2 kohdan d alakohdan iii alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta
16 artiklan 2 kohdan e alakohta	17 artiklan 2 kohdan e alakohta
16 artiklan 2 kohdan f alakohdan 1–5 alakohta	17 artiklan 2 kohdan f alakohdan i–v luetelmakohta
16 artiklan 2 kohdan g alakohta	17 artiklan 2 kohdan g alakohta
17 artikla	18 artikla
18 artiklan 1 ja 2 kohta	–
18 artiklan 3 kohdan johdantokappale	19 artiklan 1 kohta
18 artiklan 3 kohdan a alakohta	19 artiklan 2 kohta
18 artiklan 3 kohdan b alakohta	19 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
18 artiklan 3 kohdan c alakohta	19 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 3 kohdan d alakohta	19 artiklan 4 kohta
18 artiklan 3 kohdan e alakohta	19 artiklan 5 kohta
18 artiklan 3 kohdan f alakohta	19 artiklan 6 kohta
18 artiklan 4 kohta	19 artiklan 7 kohta

Direktiivi 2001/25/EY	Tämä direktiivi
18 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
18 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
18 a artiklan 3–5 kohta	20 artiklan 3–5 kohta
18 a artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	20 artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
18 a artiklan 7 kohta	20 artiklan 7 kohta
18 b artikla	21 artikla
19 artikla	22 artikla
20 artiklan 1 kohdan johdantokappale	23 artiklan 1 kohdan johdantokappale
20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	23 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
20 artiklan 2 kohdan johdantokappale	23 artiklan 2 kohdan johdantokappale
20 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, viides ja kuudes luetelmakohta	23 artiklan 2 kohdan a–f alakohta
20 artiklan 3 kohta	23 artiklan 3 kohta
21 artikla	24 artikla
21 a artikla	25 artikla
–	26 artiklan 1 kohta
21 b artiklan ensimmäinen virke	26 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
21 b artiklan toinen virke	26 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 1 kohdan toinen virke	27 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
–	27 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
22 artiklan 3 ja 4 kohta	27 artiklan 2 ja 3 kohta
23 artiklan 1 ja 2 kohta	28 artiklan 1 ja 2 kohta
–	28 artiklan 3 kohta
23 artiklan 3 kohta	–
24 artiklan 1 ja 2 kohta	–
24 artiklan 3 kohdan 1 ja 2 alakohta	29 artiklan a ja b alakohta
25 artikla	30 artikla
26 artiklan ensimmäinen virke	31 artiklan ensimmäinen alakohta
26 artiklan toinen virke	31 artiklan toinen alakohta
27 artikla	32 artikla
28 artikla	33 artikla
29 artikla	34 artikla
Liitteet I–II	Liitteet I–II
Liite III	–
Liite IV	–
–	Liite III
–	Liite IV

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 2 päivänä joulukuuta 2008,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä

(2008/899/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

lisestä kantamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1193/2008 ⁽³⁾.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 8 ja 9 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 488/2008 ⁽²⁾ käyttöön väliaikaiset polkumyynnit Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa yhteisöön.
- (2) Väliaikaisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio jatkoi polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun tutkimista. Tämän tutkimuksen lopulliset tulokset ja päätelmät esitetään lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopul-

- (3) Tutkimus vahvisti alustavat päätelmät Kiinasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa esiintyvistä vahingollisista polkumyynnistä.

B. SITOUMUKSET

- (4) Väliaikaisten polkumyynnitöiden käyttöönoton jälkeen kuusi yhteistyössä toimivaa vientiä harjoittavaa Kiinasta peräisin olevaa tuottajaa – Anhui BBKA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry ja Weifang Ensign Industry – tarjosi hintasitoumuksia perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näissä sitoumuksissa vientiä harjoittavat tuottajat tarjoutuivat myymään tarkasteltavana olevaa tuotetta vähintään hinnoilla, jotka korjaavat polkumyynnin vahingolliset vaikutukset. Kukin vientiä harjoittava tuottaja tarjosi yhtä vähimmäistuontihintaa kaikille eri tuotetyypeille vähentääkseen sitä vaaraa, että toimenpiteitä kierrettäisiin.
- (5) Lisäksi sitoumuksissa esitetään vähimmäishintojen indeksointia, koska kyseisen tuotteen hinnat vaihtelevat merkittävästi; hinnat muun muassa nousivat huomattavasti tutkimusajanjakson jälkeen. Indeksointi tehdään maissin kansainvälisten julkisten hintanoteerausten mukaisesti, sillä maissi on vientiä harjoittavien tuottajien käyttämä pääraaka-aine. Vientiä harjoittavat tuottajat tarjoutuivat kuitenkin asettamaan vähimmäishinnat vähintään vahinkoa aiheuttamattomalle hintatasolle, vaikka indeksointi johtaisi alempaan hintatasoon.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 143, 3.6.2008, s. 13.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

- (6) Laiwu Taihe Biochemistry, jolle myönnettiin markkina-talousoikeus, tarjoutui laskemaan vähimmäishintansa tutkimuksen aikana vahvistetun normaaliarvon perusteella.
- (7) Pienentääkseen hintojen ristiinkompensoinnista johtuvaa sitoumuksen rikkomiskäsitteitä vientiä harjoittavat tuottajat tarjoutuivat lisäksi raportoimaan kaikista EU:n ulkopuolisesta myynnistä niille asiakkaille, joiden organisaatio tai rakenne ulottuu EU:n ulkopuolelle, siinä tapauksessa että vientiä harjoittava tuottaja myy tuotteita tälle asiakkaalle EU:ssa. Vientiä harjoittavat tuottajat suostuivat myös noudattamaan tiettyä hintajärjestelmää kyseisen EU:n ulkopuolisen myynnin yhteydessä.
- (8) Vientiä harjoittavat tuottajat toimittavat lisäksi komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja yhteisöön suuntautuvasta viennistä, jotta komissio voi valvoa tehokkaasti sitoumusten noudattamista.
- (9) On myös huomattava, että China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters, jäljempänä 'CCCMC', on liittymässä kappaleessa 4 mainittuihin kuuteen yritykseen, minkä vuoksi myös CCCMC tulee osallistumaan aktiivisesti sitoumusten valvontaan. Näin ollen komissio katsoo, että sovittujen sitoumusten kiertämisen vaara on vähäinen.
- (10) Tarjottujen sitoumusten ilmoittamisen jälkeen yhteisön tuotannonala vastusti tarjottuja sitoumuksia. Yhteisön tuotannonala katsoi, että maissiin perustuva indeksointi ei ole asianmukainen, koska muilla keskeisillä tuotantopanoksilla on huomattava, vaihtelevan suuruinen osuus kustannuksista, ja ehdotti sen sijaan sekä raaka-aineisiin että energiakustannuksiin perustuvaa indeksointia. Yhteisön tuotannonalan ehdotuksen, jonka mukaan indeksoinnin olisi perustuttava myös energiaan, osalta on huomattava, että energia ei ole merkittävä kustannustekijä. Lisäksi selvä indeksoinnin lähde puuttuisi, koska tarvittava energia voidaan tuottaa eri lähteistä kuten hiilestä, maakaasusta tai sähköstä.
- (11) Yhteisön tuotannonala katsoi myös, että koska vientiä harjoittavat tuottajat myyvät sitoumuksessa tarkoitettua tuotetta monikansallisille yhtiöille, on olemassa suuri hintojen ristiinkompensoinnin riski, eli sitoumuksessa tarkoitettua tuotetta voidaan myydä samalle asiakkaalle keino-tekkoisen alhaisilla hinnoilla EY:n ulkopuolella, jotta voidaan kompensoida EY:n vähimmäishinnat. Tämän osalta olisi huomattava, että suurin osa yritysten EY-viennistä suuntautuu kauppiaille eikä monikansallisille yhtiöille. Tästä huolimatta ja jotta voitaisiin edelleen pienentää jäljellä olevaa ristiinkompensoinnin riskiä tiettyjen yritysten osalta, tarjoukset sisältävät erityisiä ristiinkompensointia koskevia lausekkeita siltä osin, kuin on kyse kyseisten yritysten myynnistä sellaisille EY:ssä sijaitseville asiakkaille, joiden organisaatio tai rakenne ulottuu EU:n ulkopuolelle. Nämä lausekkeet pienentävät huomattavasti ristiinkompensoinnin riskiä.
- (12) Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamat sitoumukset ovat hyväksyttävissä.
- (13) Jotta komissio voisi valvoa tehokkaasti, noudattavatko yritykset sitoumuksia, polkumyynnittullista vapauttamisen silloin, kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva pyyntö esitetään asianomaiselle tulliviranomaiselle, edellyttää, että i) esitetään sitoumuslasku, joka sisältää vähintään asetuksen (EY) N:o 1193/2008 liitteessä luetellut tiedot; ii) tämä yritys on valmistanut asianomaiset tuontituotteet, lähettänyt ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttanut tätä niistä suoraan; ja iii) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta. Jos sellaista laskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tullille esitettyä tuotetta, kannetaan asianmukainen polkumyynnittulli.
- (14) Sitoumusten noudattamisen tehostamiseksi maahantuojien tietoon on edellä mainitun neuvoston asetuksen kautta saatettu, että kyseisen asetuksen mukaisten edellytysten noudattamatta jättäminen tai se, että komissio peruuttaa sitoumusten hyväksynnän, voi johtaa kyseisiä taloustoimia koskevan tullivelan syntymiseen.
- (15) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettua polkumyynnittullia aletaan soveltaa perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan nojalla ilman eri toimenpiteitä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään jäljempänä mainittujen vientiä harjoittavien tuottajien sekä China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters -kauppakamarin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjoamat sitoumukset.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – No 73 Daqing Road, Bengbu City 233010, Anhuin maakunta	A874
	Tuotteen on valmistanut RZBC Co., Ltd - No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandongin maakunta, ja myy siihen etuyhteydessä oleva myyntiyritys RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandongin maakunta	A926
	Tuotteen on valmistanut RZBC (Juxian) Co., Ltd – West Wing, Chengyang North Road, Ju County, Rizhao, Shandongin maakunta, ja myy siihen etuyhteydessä oleva myyntiyritys RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, Shandongin maakunta	A927
	TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, Shandongin maakunta	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, Jiangsun maakunta	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, Shandongin maakunta	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, Shandongin maakunta	A882

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Catherine ASHTON
Komission jäsen

III

(Euroopan unionista tehtyä sopimusta soveltamalla annetut säädökset)

EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN V OSASTOA
SOVELTAMALLA ANNETUT SÄÄDÖKSET

NEUVOSTON YHTEINEN TOIMINTA 2008/900/YUTP,

hyväksytty 2 päivänä joulukuuta 2008,

Keski-Aasiaan nimitetyn Euroopan unionin erityisedustajan toimeksiannon jatkamisesta hyväksytyn yhteisen toiminnan 2008/107/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan, 18 artiklan 5 kohdan ja 23 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 12 päivänä helmikuuta 2008 yhteisen toiminnan 2008/107/YUTP ⁽¹⁾.
- (2) Euroopan unionin erityisedustajan toimeksianto olisi muutettava, jotta erityisedustajan rooli Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 2007 hyväksymän uutta kumppanuutta Keski-Aasian kanssa koskevan EU:n strategian täytäntöönpanon seurannassa voitaisiin ottaa huomioon,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN TOIMINNAN:

1 artikla

Korvataan yhteisen toiminnan 2008/107/YUTP 3 artiklan 1 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i) osallistua yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan energiahuollon varmuutta, huumausaineiden torjuntaa ja vesivarojen hallintaa koskevien näkökohtien määrittämiseen Keski-Aasian osalta.”

2 artikla

Tämä yhteinen toiminta tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

3 artikla

Tämä yhteinen toiminta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. LAGARDE

⁽¹⁾ EUVL L 38, 13.2.2008, s. 19.

**NEUVOSTON PÄÄTÖS 2008/901/YUTP,
tehty 2 päivänä joulukuuta 2008,
riippumattomasta kansainvälisestä Georgian konfliktin selvitysvaltuuskunnasta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ja 23 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto ilmoitti 1 päivänä syyskuuta 2008 Euroopan unionin olevan valmis ryhtymään toimiin tukeakseen kaikkia Georgian konfliktien rauhanomaiseen ja kestäväan ratkaisuun tähtääviä pyrkimyksiä sekä tukemaan luottamusta lisääviä toimia.
- (2) Neuvosto ilmoitti 15 päivänä syyskuuta 2008 kannattavansa ajatusta riippumattoman kansainvälisen tutkimuksen tekemiseksi Georgian konfliktista.
- (3) Heidi TAGLIAVINI on nimitettävä selvitysvaltuuskunnan johtajaksi,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Riippumattoman kansainvälisen selvitysvaltuuskunnan johtaja ja tehtävä

1. Nimitetään Heidi TAGLIAVINI riippumattoman kansainvälisen Georgian konfliktin selvitysvaltuuskunnan, jäljempänä 'selvitysvaltuuskunta', johtajaksi 2 päivästä joulukuuta 2008 31 päivänä heinäkuuta 2009 asti.
2. Selvitysvaltuuskunnan tarkoituksena on tutkia Georgian konfliktin alkuperää ja tapahtumia, mukaan lukien kansainvälisen oikeuden⁽¹⁾, humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksien kannalta, sekä tässä yhteydessä esitettyjä syytöksiä⁽²⁾. Sekä tutkimuksen maantieteellinen ulottuvuus että aikataulu ovat riittävän laajat konfliktin kaikkien mahdollisten syiden selvittämiseksi. Tutkimuksen tulokset esitetään kertomuksen muodossa konfliktin osapuolille ja neuvostolle, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle (ETYJ) ja Yhdistyneille Kansakunnille (YK).
3. Selvitysvaltuuskunnan johtaja vastaa tiedonhankintaoperaation toteuttamisesta. Hän vahvistaa täysin riippumattomasti selvitysvaltuuskunnan menettelyt ja työskentelymenetelmät sekä 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen sisällön.

2 artikla

Rahoitus

1. Tiedonhankintaoperaation toteuttamiseen liittyviin menoihin tarkoitettu rahoitusohje on 1 600 000 euroa 2 päivänä jou-

lukuuta 2008 alkavalle ja 31 päivänä heinäkuuta 2009 päättyvälle kaudelle.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistetulla määrällä rahoitettavat menot ovat rahoituskelpoisia 2 päivästä joulukuuta 2008 alkaen.
3. Menoja hallinnoidaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavien menettelyjen ja sääntöjen mukaisesti. Selvitysvaltuuskunnan johtajan ja komission välillä tehdään sopimus menojen hallinnoinnista.
4. Selvitysvaltuuskunnan johtaja on tilivelvollinen komissiolle kaikista menoista.

3 artikla

Selvitysvaltuuskunnan kokoonpano

Selvitysvaltuuskunnan johtaja päättää selvitysvaltuuskunnan kokoonpanosta. Se koostuu tunnustetuista asiantuntijoista, erityisesti juristeista, historioitsijoista, sotilaista ja ihmisoikeusasiantuntijoista.

4 artikla

Arviointi

Neuvosto arvioi tämän päätöksen täytäntöönpanoa ennen 31 päivää heinäkuuta 2009.

5 artikla

Voimaantulo ja voimassaolon päättymisen

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä heinäkuuta 2009.

6 artikla

Julkaiseminen

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. LAGARDE

⁽¹⁾ Mukaan lukien Helsingin päätösasiakirja.

⁽²⁾ Mukaan lukien sotarikoksia koskevat syytökset.

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.